

Úřední věstník

Evropské unie

C 300

Svazek 47

České vydání

Informace a oznámení

4. prosince 2004

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Informace

Soudní dvůr

SOUDNÍ DVŮR

2004/C 300/01	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-153/01: Španělské království proti Komisi Evropských společenství (EZOF — Účetní závěrka — Účetní roky 1996 až 1998 — Rozhodnutí 2001/137/ES)	1
2004/C 300/02	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-255/01 (žádost Symvoulio tis Epikrateias o rozhodnutí o předběžné otázce): Panagiotis Markopoulos a další proti Ypourgos Anaptixis a dalším (Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Osmá směrnice 84/253/EHS — Články 11 a 15 — Schvalování osob pověřených prováděním povinného auditu účetních dokumentů — Možnost schválení osob, které nesložily zkoušku odborné způsobilosti — Podmínky pro schválení státních příslušníků z jiných členských států)	1
2004/C 300/03	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. října 2004 ve spojených věcech C-397/01 až C-403/01 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Lörrach): Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) proti Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV (Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 93/104/ES — Působnost — Pracovníci zdravotnické záchranné služby, kteří doprovázejí sanitní vozidla v rámci záchranné služby zajišťované Deutsches Rotes Kreuz — Dosah pojmu „silniční doprava“ — Maximální týdenní pracovní doba — Zásada — Přímý účinek — Odchylná úprava — Podmínky)	2
2004/C 300/04	Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 5. října 2004 ve věci C-475/01: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 90 prvního pododstavce ES — Spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů — Zavedení nižší sazby daně pro ouzo, než je sazba zavedená pro jiné alkoholické nápoje — Soulad této sazby daně se směrnicí, která nebyla napadena ve lhůtě stanovené článkem 230 ES)	3
2004/C 300/05	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-36/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht): Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH proti Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn (Volný pohyb služeb — Volný pohyb zboží — Omezení — Veřejný pořádek — Lidská důstojnost — Ochrana základních hodnot zakotvených vnitrostátní ústavou — „Hry na zabíjení“)	3

CS

2004/C 300/06	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-39/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret): Mærsk Olie & Gas A/S proti Firma M. de Haan en W. de Boer (Bruselská úmluva — Řízení o zřízení fondu omezujícího odpovědnost z důvodu užívání plavidla — Žaloba na náhradu škody — Článek 21 — Překážka věci zahájené — Totožnost účastníků řízení — Soud, který zahájil řízení nejdříve — Totožnost skutkového a právního základu a předmětu — Nedo- statek — Článek 25 — Pojem rozhodnutí — Článek 27 bod 2 — Odmítnutí uznání) 4	4
2004/C 300/07	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. října 2004 ve věci C-55/02: Komise Evrop- ských společenství proti Portugalské republice (Nesplnění povinnosti státem — Články 1, 6 a 7 směr- nice 98/59/ES — Pojem „hromadné propouštění“ — Režim v případech, které lze považovat za propouštění — Neúplné provedení) 4	4
2004/C 300/08	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. října 2004 ve věci C-64/02 P: Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) proti Erpo Möbelwerk GmbH („Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Slovní spojení DAS PRINZIP DER BEQUEMLICH- KEIT — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“) 5	5
2004/C 300/09	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-103/02: Komise Evrop- ských společenství proti Italské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 75/442/EHS a 91/689/EHS — Pojem množství odpadu — Vynětí z požadavku povolení) 5	5
2004/C 300/10	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-113/02: Komise Evrop- ských společenství proti Nizozemskému království (Nařízení (EHS) č. 259/93 o dozoru nad přepravou odpadů a o její kontrole — Směrnice 75/442/EHS o odpadech — Vnitrostátní opatření, které stanoví podání námitek proti přepravě odpadů určených k využití, pokud 20 % odpadů tvoří odpady využi- telné v členském státě a procento odpadů využitelných v přijímající zemi je nižší — Opatření člen- ského státu zařazující činnost do bodu R 1 (využití spalováním) přílohy II B směrnice 75/442 nebo do bodů D 10 (odstraňování spalováním) přílohy II A téže směrnice, nikoliv podle kritéria skutečného použití, ale podle kritéria tepelné hodnoty spalovaného odpadu) 6	6
2004/C 300/11	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-136/02 P: Mag Instrument Inc. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Prostorové tvary kapesních svítilen — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost) 6	6
2004/C 300/12	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-173/02: Španělské králov- ství proti Komisi Evropských společenství (Nařízení (EHS) č. 3950/92 — Společná organizace trhu s mlékem a mléčnými výrobky — Rozhodnutí Komise zakazující podporu k získání mléčných kvót) 7	7
2004/C 300/13	Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 19. října 2004 ve věci C-200/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Immigration Appellate Authority): Kunqian Catherine Zhu, Man Lavette Chen proti Secretary of State for the Home Department (Právo pobytu — Dítě mající státní příslušnost člen- ského státu, avšak pobývající v jiném členském státu — Rodiče, kteří jsou státními příslušníky třetího státu — Právo pobytu matky v jiném členském státu) 7	7
2004/C 300/14	Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 12. října 2004 ve věci C-222/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof): Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte, Christel Mörkens proti Spolkové republice Německo (Úvěrové instituce — Systém pojištění vkladů — Směrnice 94/19/ES — Směrnice 77/780/EHS, 89/299/EHS a 89/646/EHS — Opatření dohledu příslušného orgánu za účelem ochrany vkladatele — Odpovědnost orgánů dohledu za ztráty způsobené nesprávným dohledem) 7	7

2004/C 300/15	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-247/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia): Sintesi SpA proti Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici (Směrnice 93/37/EHS — Veřejné zakázky na stavební práce — Zadávání zakázek — Právo zadavatele zvolit si mezi kritériem nejnížší ceny a kritériem ekonomicky nejvýhodnější nabídky) 8	8
2004/C 300/16	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. září 2004 ve věci C-276/02: Španělské království proti Komisi Evropských společenství (Státní podpory — Pojem — Neplacení daní a neodvádění pojistného na sociální zabezpečení podnikem — Postoj vnitrostátních orgánů po prohlášení platební neschopnosti) 8	8
2004/C 300/17	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. října 2004 ve věci C-288/02: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Námořní doprava — Volný pohyb služeb — Námořní kabotáž) 9	9
2004/C 300/18	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-298/02: Italská republika proti Komisi Evropských společenství (EZOZF — Podpora produkce v odvětví produktů zpracovaných z ovoce a zeleniny — Nařízení (EHS) 1558/91 — Článek 1 — Hrušky a broskve — Rozhodnutí 2002/524/ES) 9	9
2004/C 300/19	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-299/02: Komise Evropských společenství proti Nizozemskému království (Nesplnění povinnosti státem — Články 43 ES a 48 ES — Vnitrostátní opatření vyžadující jako podmínku pro registraci lodí v Nizozemsku, aby akcionáři, členové představenstva a fyzické osoby pověřené běžnou správou společnosti ze Společenství vlastníci loď měli státní příslušnost Společenství nebo EHP — Vnitrostátní opatření vyžadující, aby správce rejdařské společnosti měl státní příslušnost Společenství nebo EHP a aby měl bydliště ve Společenství nebo v EHP) 10	10
2004/C 300/20	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-312/02: Švédské království proti Komisi Evropských společenství (Žaloba na neplatnost — EZOZF — Náklady vyloučené z financování z prostředků Společenství — Podpora pro pěstitele některých plodin na orné půdě — Společná organizace trhu s hovězím a telecím masem) 10	10
2004/C 300/21	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. října 2004 ve věci C-313/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof): Nicole Wippel proti Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG (Směrnice 97/81/ES — Směrnice 76/207/EHS — Sociální politika — Rovné zacházení pro pracovníky na částečný úvazek a pracovníky na plný úvazek — Rovné zacházení pro pracovníky a pracovníce — Pracovní doba a úprava pracovní doby) 11	11
2004/C 300/22	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. října 2004 ve věci C-328/02: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinnosti státem — Zemědělství — Nařízení (EHS) č. 3508/92 — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství) 11	11
2004/C 300/23	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-336/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Düsseldorf): Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH proti Brangewitz GmbH (Odrůdová práva — Systém ochrany — Čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 2100/94 a článek 9 nařízení (ES) č. 1768/95 — Použití produktu sklizně zemědělci — Poskytovatelé zpracovatelských služeb — Povinnost poskytnout informace držitelům odrůdových práv Společenství) 12	12
2004/C 300/24	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-340/02: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/50/EHS — Postup při zadávání veřejných zakázek na služby — Pomoc investorovi týkající se čističky odpadních vod — Zadání zakázky zájemci úspěšnému v předchozí veřejné soutěži o nejlepší návrh řešení, aniž bylo v Úř. věst. ES předtím zveřejněno vyhlášení zakázky) 12	12

2004/C 300/25	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-379/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret): Skatteministeriet proti Imexpo Trading A/S (Společný celní sazebník — Položky sazebníku — Zařazení do kombinované nomenklatury — Podložky pod kolečkové židle) 13	13
2004/C 300/26	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-402/02: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti členského státu — Směrnice 89/48/EHS a 92/51/EHS — Uznávání diplomů — Přístup k odborné činnosti zvláštního vychovatele v nemocniční veřejné funkci a v územní veřejné funkci — Pojem „regulovaného povolání“ — Odborná praxe — Článek 39 ES) 13	13
2004/C 300/27	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-409/02 P: Jan Pflugradt proti Evropské centrální bance (Opravný prostředek — Zaměstnanci Evropské centrální banky — Smluvní povaha pracovního vztahu — Změna pracovní náplně upravené v pracovní smlouvě) 14	14
2004/C 300/28	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. října 2004 ve věci C-426/02: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinnosti státem — Poplatky s rovnocenným účinkem — Společná obchodní politika — Dovoz zboží pocházejícího z členských států a ze třetích zemí — Poplatky vybrané při potvrzení platnosti faktur) 14	14
2004/C 300/29	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. října 2004 ve věci C-431/02: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (Nebezpečné odpady — Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/689/EHS) 15	15
2004/C 300/30	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. října 2004 ve věci C-442/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État): CaixaBank France proti Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Svoboda usazování — Úvěrové instituce — Vnitrostátní právní předpisy zakazující úročení vkladových účtů na viděnou) 15	15
2004/C 300/31	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. října 2004 ve věci C-447/02 P: KWS Saat AG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Absolutní důvody pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Barva jako taková — Oranžová barva) 16	16
2004/C 300/32	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 19. října 2004 ve věci C-472/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles): Siomab SA proti Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement (Životní prostředí — Odpady — Nařízení (EHS) č. 259/93 týkající se přepravy odpadů — Pravomoc orgánu pro odesílání kontrolovat kvalifikaci předmětu přepravy (využití nebo odstraňování) a uplatňovat námitky proti přepravě založené na chybném určení — Způsoby uplatnění námitek) 16	16
2004/C 300/33	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. října 2004 ve věci C-8/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Bruxelles): Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) proti Belgickému státu (Šestá směrnice DPH — Článek 4 a čl. 9 odst. 2 písm. e) — Pojem osoby povinné k dani — Místo poskytování služeb — SICAV) 17	17
2004/C 300/34	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 19. října 2004 ve věci C-31/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof): Pharmacia Italia SpA (Nařízení (EHS) č. 1768/92 — Léčivé přípravky — Dodatkové ochranné osvědčení — Přechodná úprava — Registrace jako léčivý přípravek k veterinárnímu použití a poté registrace jako léčivý přípravek k lidskému použití) 17	17
2004/C 300/35	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-55/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království (Pracovníci — Uznávání diplomů — Kontrola civilního letového provozu — Nepřípustnost) 18	18

2004/C 300/36	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. října 2004 ve věci C-60/03 (žádost Bundesarbeitsgericht o rozhodnutí o předběžné otázce): Wolff & Müller GmbH & Co. KG proti Josému Filipe Pereira Félixovi (Článek 49 ES — Omezení volného pohybu služeb — Podniky v odvětví stavebnictví — Subdodávky — Povinnost podniku ručit za minimální odměnu pracovníků zaměstnaných subdodavatelem) 18	18
2004/C 300/37	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. října 2004 ve věci C-106/03 P: Vedial SA proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM) (Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Nebezpečí záměny — Slovní a obrazová ochranná známka HUBERT — Námitky majitele národní slovní ochranné známky SAINT-HUBERT 41 — Postavení OHIM jakožto žalovaného před Soudem) 18	18
2004/C 300/38	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-143/03 P: Komise Evropských společenství proti Italské republice (Nesplnění povinnosti státem — Článek 28 ES — Vnitrostátní právní úprava podrobující alkalické baterie režimu označování) 19	19
2004/C 300/39	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-189/03: Komise Evropských společenství proti Nizozemskému království (Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb služeb — Omezení — Soukromé podniky poskytující bezpečnostní služby) 19	19
2004/C 300/40	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-193/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sozialgericht Stuttgart): Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH proti Bundesrepublik Deutschland (Sociální zabezpečení — Náhrada výdajů na zdravotní péči vynaložených v jiném členském státě — Článek 34 nařízení (EHS) č. 574/72 — Zdravotní pojišťovna uplatňující zjednodušený postup úplných náhrad faktur v nízké výši) 20	20
2004/C 300/41	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-239/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Úmluva o ochraně Středozemního moře před znečišťováním — Čl. 4 odst. 1 a článek 8 — Protokol o ochraně Středozemního moře před znečišťováním z pozemních zdrojů — Čl. 6 odst. 1 a 3 — Nepřijetí vhodných opatření pro předcházení, snižování a odstraňování dlouhotrvajícího znečišťování ve velkém rozsahu Étang de Berre — Povolení k vypouštění) 20	20
2004/C 300/42	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. října 2004 ve věci C-263/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Paralelní dovozy — Dovoz léčiv pocházejících z jiných členských států, která jsou shodná s již povolenými léčivy — Povolení uvedení na trh — Nedostatek právního rámce) 21	21
2004/C 300/43	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-275/03: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/665/EHS — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce — Neúplné provedení) 21	21
2004/C 300/44	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-339/03: Komise Evropských společenství proti Německé spolkové republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/22/ES — Chov volně žijících živočichů v zoologických zahradách — Neprovedení ve stanovené lhůtě) 22	22
2004/C 300/45	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-341/03: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinnosti státem — Neprovedení směrnice 98/49/ES) 22	22

2004/C 300/46	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. října 2004 ve věci C-445/03: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovodství (Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb služeb — Požadavky stanovené hostitelským členským státem pro podniky, které vysílají na jeho území pracovníky v zaměstnaneckém poměru se státní příslušností třetích států) 22	22
2004/C 300/47	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. října 2004 ve věci C-477/03: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/12/ES, 2001/13/ES a 2001/14/ES — Železnice Společenství — Rozvoj — Licence pro železniční podniky — Přidělování kapacity, zpoplatnění infrastruktury a vydávání osvědčení o bezpečnosti — Neprovedení směrnice v předepsané lhůtě) 23	23
2004/C 300/48	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-483/03: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/12/ES, 2001/13/ES a 2001/14/ES — Železnice Společenství — Rozvoj — Licence vydávané železničním podnikům — Přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a osvědčení o bezpečnosti — Neprovedení ve stanovené lhůtě) 23	23
2004/C 300/49	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. října 2004 ve věci C-524/03: Komise Evropských společenství proti G. & E. Gianniotis EPE (Rozhodčí doložka — Splacení předem vyplacených částek — Úroky z prodlení — Rozsudek pro zmeškání) 24	24
2004/C 300/50	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. října 2004 ve věci C-550-/03: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/12/ES, 2001/13/ES a 2001/14/ES — Železnice Společenství — Rozvoj — Licence vydávané železničním podnikům — Přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a osvědčení o bezpečnosti — Neprovedení ve stanovené lhůtě) 24	24
2004/C 300/51	Věc C-407/04 P: Opravný prostředek podaný 24. září 2004 (fax ze dne 16. září 2004) Dalmine SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (druhého senátu) ze dne 8. července 2004 ve věci T-50/00, Dalmine Spa proti Komisi Evropských společenství 25	25
2004/C 300/52	Věc C-409/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) ze dne 2. srpna 2004 ve věci královny na návrh 1) Teleos plc 2) Unique Distribution Ltd 3) Synectiv Ltd 4) New Communications Ltd 5) Quest Trading Company Ltd 6) Phones International Ltd 7) AGM Associates Ltd 8) DVD Components Ltd 9) Fonecomp Ltd 10) Bulk GSM 11) Libratech Ltd 12) Rapid Marketing Services Ltd 13) Earthshine Ltd 14) Stardex (UK) Ltd proti Commissioners of Customs and Excise 26	26
2004/C 300/53	Věc C-410/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia ze dne 22. července 2004 ve věci Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. proti Comune di Bari a A.M.T.A.B. Servizio SpA 27	27
2004/C 300/54	Věc C-412/04: Žaloba podaná dne 24. září 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice 27	27
2004/C 300/55	Věc C-416/04 P: Opravný prostředek podaný 29. září 2004 The Sunrider Corporation proti rozsudku vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-203/02 mezi The Sunrider Corporation a Úřadem pro harmonizace ve vnitřním trhu (OHIM). Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byl Juan Espadafor Caba. 29	29

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 300/56	Věc C-417/04 P: Opravný prostředek podaný dne 29. září 2004 proti usnesení vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-341/02, Regione Siciliana v. Komise Evropských společenství	30
2004/C 300/57	Věc C-421/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Audiencia Provincial de Barcelona - Sección Decimoquinta ze dne 28. června 2004 ve věci MATRATZEN CONCORD, AG proti HUKLA-GERMANY, S.A.	31
2004/C 300/58	Věc C-423/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Social Security Commissioner, Londýn, ze dne 14. září 2004, ve věci Sarah Margaret Richards proti Secretary of State for Work and Pensions.	31
2004/C 300/59	Věc C-424/04: Žaloba podaná dne 4. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice	31
2004/C 300/60	Věc C-425/04: Žaloba podaná dne 4. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	32
2004/C 300/61	Věc C-426/04 P: Opravný prostředek podaný 4. října 2004 Evropskou agenturou pro obnovu (EAR) proti rozsudku vydanému dne 7. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-175/03, Norbert Schmitt proti Evropské agentuře pro obnovu (EAR)	32
2004/C 300/62	Věc C-430/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 8. července 2004 ve věci Finanzamt Eisleben proti Feuerbestattungsverein Halle e. V.	33
2004/C 300/63	Věc C-431/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesgerichtshof ze dne 29. června 2004 ve věci řízení o stížnosti Massachusetts Institute of Technology.	33
2004/C 300/64	Věc C-432/04: Žaloba podaná dne 7. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Edith Cresson	34
2004/C 300/65	Věc C-433/04: Žaloba podaná dne 8. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království	34
2004/C 300/66	Věc C-434/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Korkein oikeus ze dne 6. října 2004 v trestním řízení vedeném proti Jan-Erik Anders Ahokainen a Mati Leppik.	35
2004/C 300/67	Věc C-435/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de cassation de Belgique ze dne 6. října 2004 ve věci Sébastien Victor Leroy proti Ministère public	35
2004/C 300/68	Věc C-436/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hof van Cassatie van België ze dne 5. října 2004 ve věci Léopold Henri van Esbroeck proti Openbaar Ministerie	35
2004/C 300/69	Věc C-437/04: Žaloba podaná dne 15. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království	36
2004/C 300/70	Věc C-442/04: Žaloba podaná dne 21. října 2004 Španělským královstvím proti Radě Evropské unie	36
2004/C 300/71	Výmaz spojených věcí C- 451/02 a C-452/02	37

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 300/72	Výmaz věci C-237/03	37
2004/C 300/73	Výmaz věci C-256/03	37
	SOUD PRVNÍHO STUPNĚ	
2004/C 300/74	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. září 2004 ve věci T-310/00, MCI, Inc. proti Komisi Evropských společenství (Hospodářská soutěž — Kontrola spojování podniků — Žaloba na neplatnost — Právní zájem na podání žaloby — Pravomoc Komise)	38
2004/C 300/75	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 30. září 2004 ve věci T-246/02, Albano Ferrer de Moncada proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Posudek — Opožděné vypracování — Náhrada za způsobenou újmu)	38
2004/C 300/76	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 30. září 2004 ve věci T-313/02, David Meca-Medina, Igor Majcen proti Komisi Evropských společenství (Hospodářská soutěž — Volný pohyb služeb — Antidopingová úprava přijatá Mezinárodním olympijským výborem (MOV) — Úprava čistě sportovní povahy)	39
2004/C 300/77	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 30. září 2004 ve věci T-16/03, Albano Ferrer de Moncada proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Posudek — Nedostatky v řízení — Odůvodnění — Zrušení posudku — Náhrada za způsobenou újmu)	39
2004/C 300/78	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. září 2004 ve věci T-216/03, Mario Paulo Tenreiro proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Mobilita — Zamítnutí služebního povýšení — Porovnání zásluh)	40
2004/C 300/79	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 2. září 2004 ve věci T-291/02, González y Díez SA proti Komisi Evropských společenství (ESUO — Státní podpory — Žaloba na neplatnost — Žaloba, která se stala bezpředmětnou — Nevydání rozhodnutí ve věci — Rozhodnutí o nákladech řízení)	40
2004/C 300/80	Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 21. září 2004 ve věci T- 310/03 R, Kreuzer Medien GmbH proti Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie (Předběžné opatření — Návrh na odklad provádění — Přípustnost návrhu podaného vedlejším účastníkem)	40
2004/C 300/81	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 19. července 2004 ve věci T-439/03 R II, Ulrike Eppe proti Evropskému parlamentu (Řízení o předběžném opatření — Výběrové řízení — Nový návrh — Přípustnost — Naléhavost — Nepřítomnost)	41
2004/C 300/82	Věc T-277/04: Žaloba podaná dne 9. července 2004 Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	41
2004/C 300/83	Věc T-324/04: Žaloba podaná dne 6. srpna 2004 F proti Komisi Evropských společenství	42
2004/C 300/84	Věc T-333/04: Žaloba podaná dne 11. srpna 2004 House of Donuts International proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	42
2004/C 300/85	Věc T-349/04: Žaloba podaná dne 23. srpna 2004 Parfümerie Douglas GmbH proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	43
2004/C 300/86	Věc T-361/04: Žaloba podaná dne 1. září 2004 Rakouskou republikou proti Komisi Evropských společenství	44

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 300/87	Věc T-368/04: Žaloba podaná dne 13. září 2004 Lucem Verheydenem proti Komisi Evropských společností	44
2004/C 300/88	Věc T-372/04: Žaloba podaná dne 15. září 2004 Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.) proti Komisi Evropských společností	45
2004/C 300/89	Věc T-375/04: Žaloba podaná dne 17. září 2004 Grandits GmbH a pěti dalšími proti Komisi Evropských společností	45
2004/C 300/90	Věc T-380/04: Žaloba podaná dne 22. září 2004 Ioannisem Terezakisem proti Komisi Evropských společností	46
2004/C 300/91	Věc T-384/04: Žaloba podaná dne 22. září 2004 RB Square Holdings Spain S.L. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu	47
2004/C 300/92	Věc T-389/04: Žaloba podaná dne 23. září 2004 Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společností	47
2004/C 300/93	Věc T-390/04: Žaloba podaná dne 28. září 2004 Carlou Piccinni-Leopardi, Carlosem Martínezem Mongayem a Georgiose Katalagarianakisem proti Komisi Evropských společností	48
2004/C 300/94	Věc T-394/04: Žaloba podaná dne 5. října 2004 Guidem Strackem proti Komisi Evropských společností	48
2004/C 300/95	Věc T-395/04: Žaloba podaná dne 5. října 2004 Air One S.p.A. proti Komisi Evropských společností	49
2004/C 300/96	Věc T-406/04: Žaloba podaná dne 4. října 2004 André Bonnetem proti Soudnímu dvoru Evropských společností	50
2004/C 300/97	Věc T-407/04: Žaloba podaná dne 1. října 2004 Benedictou Miguelez Herreras proti Komisi Evropských společností	50
2004/C 300/98	Věc T-408/04: Žaloba podaná dne 4. října 2004 Anke Kröppelin proti Radě Evropské unie	50
2004/C 300/99	Věc T-409/04: Žaloba podaná dne 4. října 2004 Benitem Latinem proti Komisi Evropských společností	51
2004/C 300/100	Věc T-411/04: Žaloba podaná dne 6. října 2004 Jean-Paulem Keppennem proti Komisi Evropských společností	51
2004/C 300/101	Věc T-415/04: Žaloba podaná dne 6. října 2004 Vittorio Tebaldi a dalšími proti Komisi Evropských společností	52
2004/C 300/102	Věc T-417/04: Žaloba podaná dne 15. října 2004 Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia proti Komisi Evropských společností	52
2004/C 300/103	Věc T-418/04: Žaloba podaná dne 15. října 2004 Confcooperative a dalšími proti Komisi Evropských společností	53
2004/C 300/104	Věc T-420/04: Žaloba podaná dne 10. října 2004 Kennethem Blacklerem proti Evropskému parlamentu	54
2004/C 300/105	Výmaz věci T- 251/99	54

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 300/106	Výmaz věci T- 305/99	54
2004/C 300/107	Výmaz věci T-313/99	54
II <i>Přípravné akty</i>		
.....		
III <i>Oznámení</i>		
2004/C 300/108	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 284, 20.11.2004	55
Oprava		
2004/C 300/109	Oprava sdělení v <i>Úředním věstníku</i> ve věci C-310/01 (Úř. věst. C 55, 8.3.2003)	56

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-153/01: Španělské království proti Komisi
Evropských společenství⁽¹⁾(EZOZF — Účetní závěrka — Účetní roky 1996 až 1998 —
Rozhodnutí 2001/137/ES)

(2004/C 300/01)

(Jednací jazyk: španělština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce
rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-153/01, Španělské království (zmocněnec: S. Ortiz Vaamonde) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnkyně: S. Pardo Quintillán), jejímž předmětem je žaloba na částečné zrušení podle článku 230 ES, podaná dne 9. dubna 2001, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen a F. Macken (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí Komise 2001/137/ES ze dne 5. února 2001, kterým se vyjímají z financování Společenství určité výdaje, které vzniknou členským státům v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), se zrušuje v rozsahu, ve kterém pro Španělské království provádí finanční opravu odpovídající částce 2 426 259 870 ESP představující dlužné úroky v rámci systému doplňkové dávky na mléčné výrobky.

2) V ostatních částech se žaloba zamítá.

3) Španělskému království se ukládá náhrada čtyř pětin nákladů řízení.

4) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada jedné pětiny nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 186, 30.6.2001.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-255/01 (žádost Symvoulia tis Epikrateias
o rozhodnutí o předběžné otázce): Panagiotis Marko-
poulos a další proti Ypourgos Anaptixis a dalším⁽¹⁾

(Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Osmá směrnice
84/253/EHS — Články 11 a 15 — Schvalování osob pověřených
prováděním povinného auditu účetních dokumentů —
Možnost schválení osob, které nesložily zkoušku odborné
způsobilosti — Podmínky pro schválení státních příslušníků
z jiných členských států)

(2004/C 300/02)

(Jednací jazyk: řečtina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce
rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-255/01, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Symvoulia tis Epikrateias (Řecko) ze dne 12. června 2001, došlým Soudnímu dvoru dne 3. července 2001, v řízení: Panagiotis Markopoulos a další proti Ypourgos Anaptixis, Soma Orkoton Elegkton, za přítomnosti: Georgiose Samothrakise a dalších a Christose Panagiotidise, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schiemann (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 15 osmé směrnice Rady 84/253/EHS ze dne 10. dubna 1984 založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o EHS o schvalování osob pověřených prováděním povinného auditu účetních dokumentů umožňuje všem členským státům úředně schválit osoby, které splňují podmínky uvedené v tomto článku, tedy osoby, které mají v dotčeném členském státě oprávnění provádět povinný audit dokumentů uvedených v čl. 1 odst. 1 téže směrnice a které tuto činnost vykonávaly až do data uvedeného ve zmíněném článku 15, aniž by byly povinny nejprve složit zkoušku odborné způsobilosti.

Zmíněný článek 15 nicméně brání tomu, aby členský stát využil v něm uvedené oprávnění po uplynutí lhůty jednoho roku, která začíná běžet datem použití vnitrostátních předpisů provádějících zmíněnou směrnici, přičemž se v žádném případě nemůže jednat o datum pozdější než 1. ledna 1990.

2) Článek 11 osmé směrnice 84/253 umožňuje hostitelskému členskému státu úředně schválit k výkonu činnosti povinného auditu účetních dokumentů odborníky již schválené v jiném členském státě, aniž by tito odborníci museli složit zkoušku odborné způsobilosti, pokud příslušné orgány zmíněného hostitelského členského státu v souladu se zmíněnou směrnicí shledají jejich kvalifikaci jako rovnocennou té, jež je požadována vnitrostátní právní úpravou jejich státu.

(¹) Úř. věst. C 289, 13.10.2001.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 5. října 2004

ve spojených věcech C-397/01 až C-403/01 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Lörrach): Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) proti Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV (¹)

(Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 93/104/ES — Působnost — Pracovníci zdravotnické záchranné služby, kteří doprovázejí sanitní vozidla v rámci záchranné služby zajišťované Deutsches Rotes Kreuz — Dosah pojmu „silniční doprava“ — Maximální týdenní pracovní doba — Zásada — Přímý účinek — Odchylná úprava — Podmínky)

(2004/C 300/03)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve spojených věcech C-397/01 až C-403/01, jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na

základě článku 234 ES, podané rozhodnutími Arbeitsgericht Lörrach (Německo) ze dne 26. září 2001, došlými Soudnímu dvoru dne 12. října 2001, v řízeních Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) proti Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet a J. N. Cunha Rodrigues, předsedové senátů, R. Schintgen (zpravodaj), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr a K. Lenaerts, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, zástupce vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 5. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) a) Článek 2 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989, o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci, jakož i čl. 1 odst. 3 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993, o některých aspektech úpravy pracovní doby, je třeba vykládat tak, že činnost pracovníků zdravotnické záchranné služby, vykonávaná v rámci lékařské záchranné služby první pomoci takové, jaká je předmětem původního řízení, spadá do působnosti uvedených směrnic.

b) Pojem „silniční doprava“ ve smyslu čl. 1 odst. 3 směrnice 93/104 je třeba vykládat tak, že se nevztahuje na činnost lékařské záchranné služby první pomoci, a to navzdory tomu, že tato služba spočívá přinejmenším zčásti v používání vozidla a v doprovodu pacienta během převozu do nemocnice.

2) Článek 18 odst. 1 písm. b) bod i) první odrážky směrnice 93/104 je třeba vykládat tak, že stanoví požadavek výslovně a svobodně vyjádřeného souhlasu individuálně uděleného každým pracovníkem k tomu, aby překročení maximální týdenní pracovní doby v délce 48 hodin, jak je upravena v článku 6 uvedené směrnice, bylo platné. V tomto ohledu nepostačuje, aby pracovní smlouva dotčené osoby odkazovala na kolektivní smlouvu, která takové překročení umožňuje.

3) Článek 6 bod 2 směrnice 93/104 je třeba vykládat tak, že za okolností takových, jaké jsou dány v původním řízení, brání právní úpravě členského státu, jejímž účinkem je, pokud jde o dobu pracovní pohotovosti na pracovišti („Arbeitsbereitschaft“), kterou zajišťují pracovníci zdravotnické záchranné služby v rámci záchranné lékařské služby první pomoci u organizace, jakou je Deutsches Rotes Kreuz, že umožňuje, případně i prostřednictvím kolektivní smlouvy nebo podnikové dohody uzavřené na základě takové kolektivní smlouvy, překročení maximální týdenní pracovní doby v délce 48 hodin stanovené tímto ustanovením;

— uvedené ustanovení splňuje všechny podmínky požadované k tomu, aby zakládalo přímý účinek;

— vnitrostátní soud, jemuž byl předložen spor probíhající výlučně mezi jednotlivci, je při použití ustanovení vnitrostátního práva přijatých za účelem provedení povinností stanovených směrnici povinen přihlídnout k veškerým pravidlům vnitrostátního práva a vykládat je v co možná největším rozsahu ve světle znění, jakož i účelu této směrnice, aby tak mohlo být dosaženo rozhodnutí, které je v souladu s cílem jí sledovaným. Ve věcech v původním řízení musí tudíž vnitrostátní soud učinit vše, co je v jeho pravomoci, aby zabránil překročení maximální délky týdenní pracovní doby, která je podle článku 6 bodu 2 směrnice 93/104 stanovena na 48 hodin.

(¹) Úř. věst. C 3, 5.1.2002.

2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Spojené království Velké Británie a Severního Irska nese své vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 68, 16.3.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pléna)

ze dne 5. října 2004

ve věci C-475/01: Komise Evropských společenství proti
Řecké republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 90 prvního pododstavce ES — Spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů — Zavedení nižší sazby daně pro ouzo, než je sazba zavedená pro jiné alkoholické nápoje — Soulad této sazby daně se směrnici, která nebyla napadena ve lhůtě stanovené článkem 230 ES)

(2004/C 300/04)

(Jednací jazyk: řečtina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-475/01, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 6. prosince 2001, Komise Evropských společenství, (zmocněnci: E. Traversa a M. Condou Durande) podporovaná Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (zmocněnec: K. Manji) proti Řecké republice (zmocněnci: A. Samoni-Rantou a P. Mylonopoulos), Soudní dvůr (plénium), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissechot, J. N. Cunha Rodrigues, předsedové senátu, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric a S. von Bahr (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 5. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-36/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht): Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH proti Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn (¹)

(Volný pohyb služeb — Volný pohyb zboží — Omezení — Veřejný pořádek — Lidská důstojnost — Ochrana základních hodnot zakotvených vnitrostátní ústavou — „Hry na zabíjení“)

(2004/C 300/05)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 36/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Německo) ze dne 24. října 2001, které došlo Soudnímu dvoru dne 12. února 2002, v řízení mezi Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH proti Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Právo Společenství nebrání tomu, aby hospodářská činnost spočívající v obchodním provozování her simulujících akty zabíjení byla předmětem vnitrostátního zakazujícího opatření přijatého z důvodů ochrany veřejného pořádku vzhledem ke skutečnosti, že tato činnost zasahuje do lidské důstojnosti.

(¹) Úř. věst. C 109, 4.5. 2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-39/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret): Mærsk Olie & Gas A/S proti Firma M. de Haan en W. de Boer ⁽¹⁾

(Bruselská úmluva — Řízení o zřízení fondu omezujícího odpovědnost z důvodu užívání plavidla — Žaloba na náhradu škody — Článek 21 — Překážka věci zahájené — Totožnost účastníků řízení — Soud, který zahájil řízení nejdříve — Totožnost skutkového a právního základu a předmětu — Nedostatek — Článek 25 — Pojem rozhodnutí — Článek 27 bod 2 — Odmítnutí uznání)

(2004/C 300/06)

(Jednací jazyk: dánština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-39/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě Protokolu ze dne 3. června 1971 o výkladu Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a o výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech Soudním dvorem, podaná rozhodnutím Højesteret (Dánsko) ze dne 8. února 2002, které došlo Soudnímu dvoru dne 13. února 2002, v řízení Mærsk Olie & Gas A/S proti Firma M. de Haan en W. de Boer, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, úřadující předseda třetího senátu, R. Schintgen (zpravodaj) a N. Colneric, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Návrh podaný u soudu smluvního státu vlastníkem plavidla směřující ke zřízení fondu omezujícího odpovědnost, ve kterém je označen případný poškozený, a žaloba na náhradu škody podaná u soudu jiného smluvního státu tímto poškozeným proti vlastníkovu plavidla nevytvářejí situaci překážky věci zahájené ve smyslu článku 21 Úmluvy o soudní příslušnosti a o výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění Úmluvy ze dne 9. října 1978 o přistoupení Dánského království, Írska a Spojeného království Velké Británie a Severního Írska.
- 2) Rozhodnutí nařizující zřízení fondu omezujícího odpovědnost, jakým je rozhodnutí v původním řízení, je rozhodnutím soudu ve smyslu článku 25 této úmluvy.
- 3) Rozhodnutí o zřízení fondu omezujícího odpovědnost, aniž by dotčenému věřiteli byl doručen návrh na zahájení řízení, a i pokud

tento věřitel podal odvolání proti tomuto rozhodnutí, aby popřel příslušnost soudu, který jej vydal, nemůže být předmětem odmítnutí uznání v jiném smluvním státě podle článku 27 bodu 2 uvedené úmluvy za podmínky, že bylo žalovanému oznámeno či doručeno řádně a v dostatečném časovém předstihu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 12. října 2004

ve věci C-55/02: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Články 1, 6 a 7 směrnice 98/59/ES — Pojem „hromadné propouštění“ — Režim v případech, které lze považovat za propouštění — Neúplné provedení)

(2004/C 300/07)

(Jednací jazyk: portugalština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-55/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: J. Sack a M. França) proti Portugalské republice (zmocněnci: L. Fernandes a F. Ribeiro Lopes), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 22. února 2002, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric (zpravodaj) a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 12. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Portugalská republika tím, že omezila pojem hromadného propouštění na propouštění z důvodů strukturální, technologické nebo konjunkturní povahy a nerozšířila tento pojem na propouštění z jakýchkoliv důvodů, které nesouvisí s osobou zaměstnance, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 1 a 6 směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění.

- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 97, 20.4.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 21. října 2004

ve věci C-64/02 P: Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) proti Erpo Möbelwerk GmbH (¹)

(„Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Slovní spojení DAS PRINZIP DER BEQUEMLICHKEIT — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2004/C 300/08)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-64/02 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 Statutu ES Soudního dvora podaný dne 27. února 2002, Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), (zmocněnci: A. von Mühlendahl a G. Schneider), podporovaný Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (zmocněnci: P. Ormond, C. Jackson, M. Bethell a M. Tappin, ve spolupráci s D. Alexanderem), přičemž druhým účastníkem řízení byla: Erpo Möbelwerk GmbH (advokáti: S. von Petersdorff-Campen a H. von Rohr), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C.W.A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen a J.N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 21. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Opravný prostředek se zamítá.
- 2) Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese své náklady.

(¹) Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

Rozsudek Soudního dvora

(prvního senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-103/02: Komise Evropských společenství proti Italské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 75/442/EHS a 91/689/EHS — Pojem množství odpadu — Vynětí z požadavku povolení)

(2004/C 300/09)

(Jednací jazyk: italština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-103/02, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 20. března 2002, Komise Evropských společenství (zmocněnci: R. Wainwright a R. Amorosi) proti Italské republice (zmocněnec: I. M. Braguglia ve spolupráci s M. Fiorillim), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Italská republika tím, že nestanovila ve vyhlášce ze dne 5. února 1998 o určování odpadů, které nejsou klasifikovány jako nebezpečné a na něž se při jejich využití použijí zkrácená řízení ve smyslu článků 31 a 33 legislativního nařízení č. 22 ze dne 5. února 1997, maximální množství odpadů podle druhu odpadu, které je možné využít v režimu vynětí z požadavku povolení, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 10 a 11 odst. 1 směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991.
- 2) Italská republika tím, že přesně nedefinovala druhy odpadů, na které se vztahují technické normy 5.9 a 7.8 přílohy 1 zmíněné vyhlášky, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 11 odst. 1 směrnice 75/442, ve znění pozdějších předpisů, a článku 3 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech.
- 3) Žaloba se ve zbývající části zamítá.
- 4) Každý z účastníků řízení ponese své náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 118, 18.5.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-113/02: Komise Evropských společenství proti
Nizozemskému království ⁽¹⁾

(Nařízení (EHS) č. 259/93 o dozoru nad přepravou odpadů a o její kontrole — Směrnice 75/442/EHS o odpadech — Vnitrostátní opatření, které stanoví podání námitek proti přepravě odpadů určených k využití, pokud 20 % odpadů tvoří odpady využitelné v členském státě a procento odpadů využitelných v přijímající zemi je nižší — Opatření členského státu zařazující činnost do bodu R 1 (využití spalováním) přílohy II B směrnice 75/442 nebo do bodu D 10 (odstraňování spalováním) přílohy II A téže směrnice, nikoliv podle kritéria skutečného použití, ale podle kritéria tepelné hodnoty spalovaného odpadu)

(2004/C 300/10)

(Jednací jazyk: nizozemština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-113/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: H. van Lier, M. van der Woude a R. Wezenbeek-Geuke) proti Nizozemskému království (zmocněnec: H. G. Sevenster), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 27. března 2002, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Nizozemské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 7 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole, jakož i z čl. 1 písm. e) a f) směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991 a rozhodnutí Komise 96/350/ES ze dne 24. května 1996.

2) Nizozemskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 15.6.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-136/02 P: Mag Instrument Inc. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Prostorové tvary kapesních svítilen — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost)

(2004/C 300/11)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-136/02 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 Statutu ES Soudního dvora, podaný dne 8. dubna 2002, Mag Instrument Inc., se sídlem v Ontariu, Kalifornie (Spojené státy americké), (zmocněnci: A. Nette, G. Rahn, W. von der Osten-Sacken a H. Stratmann, poté W. von der Osten-Stacken, U. Hocke a A. Spranger, Rechtsanwälte), přičemž druhým účastníkem řízení je Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), (zmocněnec: D. Schennen), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues a F. Macken (zpravodaj), soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) Mag Instrument Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 15.6.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci **C-173/02: Španělské království proti Komisi Evropských společenství** ⁽¹⁾**(Nařízení (EHS) č. 3950/92 — Společná organizace trhu s mlékem a mléčnými výrobky — Rozhodnutí Komise zakazující podporu k získání mléčných kvót)**

(2004/C 300/12)

(Jednací jazyk: španělština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 173/02, Španělské království (zmocněnec: S. Ortiz Vaamonde) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: J. L. Buendía Sierra), jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná dne 13. května 2002, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. Rosas a S. von Bahr, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 169, 13.7.2002.**ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA**

(pléna)

ze dne 19. října 2004

ve věci **C-200/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Immigration Appellate Authority): Kunqian Catherine Zhu, Man Lavette Chen proti Secretary of State for the Home Department** ⁽¹⁾**(Právo pobytu — Dítě mající státní příslušnost členského státu, avšak pobývající v jiném členském státu — Rodiče, kteří jsou státními příslušníky třetího státu — Právo pobytu matky v jiném členském státu)**

(2004/C 300/13)

(Jednací jazyk: angličtina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-200/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhod-

nutím Immigration Appellate Authority (Spojené království) ze dne 27. května 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 30. května 2002, v řízení: Kunqian Catherine Zhu, Man Lavette Chen proti Secretary of State for the Home Department, Soudní dvůr (plénium), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, předsedové senátů, C. Gulmann, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr a J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 19. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 18 ES a směrnice Rady 90/364/EHS ze dne 28. června 1990 o právu pobytu zakládají za okolností, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, ve prospěch státního příslušníka členského státu, který je nezletilou osobou nízkého věku, má uzavřeno příslušné zdravotní pojištění a je osobou vyživovanou rodičem, který je sám státním příslušníkem třetího státu a jehož finanční prostředky jsou dostatečné k tomu, aby prvně jmenovaná osoba se nestala zátěží pro veřejné finance hostitelského státu, právo pobytu na dobu neurčitou na území posledně uvedeného státu. V takovém případě umožňují tatáž ustanovení rodiči, který tohoto státního příslušníka skutečně vychovává, aby s ním pobýval v hostitelském členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 27.07.2002.**ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA**

(pléna)

ze dne 12. října 2004

ve věci **C-222/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof): Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte, Christel Mörkens proti Spolkové republice Německo** ⁽¹⁾**(Úvěrové instituce — Systém pojištění vkladů — Směrnice 94/19/ES — Směrnice 77/780/EHS, 89/299/EHS a 89/646/EHS — Opatření dohledu příslušného orgánu za účelem ochrany vkladatele — Odpovědnost orgánů dohledu za ztráty způsobené nesprávným dohledem)**

(2004/C 300/14)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-222/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 16. května 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 17. června 2002, v řízení Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte, Christel Mörkens proti Spolkové republice Německo, Soudní dvůr (plénium), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, předsedové senátu, C. Gulmann (zpravodaj), J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr a N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 12. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Pokud je zajištěna náhrada vkladatelům stanovená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů, článek 3 odst. 2 až 5 této směrnice nelze vykládat tak, že brání vnitrostátnímu právnímu předpisu, podle kterého jsou úkoly vnitrostátního orgánu dohledu nad úvěrovými institucemi plněny pouze v obecném zájmu, což podle vnitrostátního práva vylučuje, aby jednotlivci mohli žádat náhradu škod způsobených nesprávným dohledem ze strany tohoto orgánu.

2) První směrnice Rady 77/780/EHS ze dne 12. prosince 1977 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu, směrnice Rady 89/299/EHS ze dne 17. dubna 1989 o kapitálu úvěrových institucí, jakož i druhá směrnice Rady 89/646/EHS ze dne 15. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu a o změně směrnice 77/780 nebrání vnitrostátnímu právnímu předpisu, podle kterého jsou úkoly vnitrostátního orgánu dohledu nad úvěrovými institucemi plněny pouze v obecném zájmu, což podle vnitrostátního práva vylučuje, aby jednotlivci mohli žádat náhradu škod způsobených nesprávným dohledem ze strany tohoto orgánu.

(¹) Úř. věst. C 202, 24.8.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-247/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia): Sintesi SpA proti Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici (¹)

(Směrnice 93/37/EHS — Veřejné zakázky na stavební práce — Zadávání zakázek — Právo zadavatele zvolit si mezi kritériem nejnížší ceny a kritériem ekonomicky nejvýhodnější nabídky)

(2004/C 300/15)

(Jednací jazyk: italština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-247/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia

(Itálie) ze dne 26. července 2002, které došlo Soudnímu dvoru dne 8. července 2002, v řízení mezi Sintesi SpA proti Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici, za přítomnosti Ingg. Provera e Carrassi SpA, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Puissechot, a R. Schintgen (zpravodaj), F. Macken a N. Colneric, soudci, generální advokát: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Azarmendi, vrchní rada, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Čl. 30 odst. 1 směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993, o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která při zadávání veřejných zakázek na stavební práce na základě otevřeného nebo omezeného zadávacího řízení abstraktně a obecně předepisuje zadavateli používat pouze kritérium nejnížší ceny.

(¹) Úř. věst. C 202, 24.8.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 14. září 2004

ve věci C-276/02: Španělské království proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Státní podpory — Pojem — Neplacení daní a neodvádění pojistného na sociální zabezpečení podnikem — Postoj vnitrostátních orgánů po prohlášení platební neschopnosti)

(2004/C 300/16)

(Jednací jazyk: španělština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-276/02, jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná Soudnímu dvoru dne 23. července 2002, Španělské království (zmocněnec: S. Ortiz Vaamonde) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: V. Kreuschitz a J. L. Buendía Sierra), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, C. Gulmann, J.-P. Puissechot (zpravodaj), J. N. Cunha Rodrigues a F. Macken, soudci, generální advokát: M. Poireres Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí Komise 2002/935/ES ze dne 14. května 2002 o státní podpoře ve prospěch Grupo de Empresas Álvarez se ruší.

2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 219, 14.9.2002.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Každá strana ponese své vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 247, 12.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 21. října 2004

ve věci C-288/02: Komise Evropských společenství proti
Řecké republice (¹)

(Námořní doprava — Volný pohyb služeb — Námořní
kabotáž)

(2004/C 300/17)

(Jednací jazyk: řečtina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce
rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-288/02, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 9. srpna 2002, Komise Evropských společenství (zmocněnci: K. Simonsson a M. Patakia) proti Řecké republice (zmocněnkyně: E.-M. Mamouna), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, C. Gulmann a R. Schintgen, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 21. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Řecká republika tím, že považovala Peloponés za ostrov a použila na výletní loď ze Společenství menší než 650 gt, které provádějí ostrovní kabotáž, jako hostitelský stát svou vnitrostátní právní úpravu ohledně posádky, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 1, 3 a 6 nařízení Rady 3577/92/EHS ze dne 7. prosince 1992, o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž).

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-298/02: Italská republika proti Komisi Evropských společenství (¹)

(EZOZF — Podpora produkce v odvětví produktů zpracovaných z ovoce a zeleniny — Nařízení (EHS) 1558/91 — Článek 1 — Hrušky a broskve — Rozhodnutí 2002/524/ES)

(2004/C 300/18)

(Jednací jazyk: italština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce
rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-298/02, Italská republika (zmocněnec: I.M. Braguglia, ve spolupráci s M. Fiorillim) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnkyně: C. Cattabriga, ve spolupráci s M. Norettem), jejímž předmětem je žaloba na zrušení na základě článku 230 ES, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, N. Colneric (zpravodajka), J.N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič a E. Levits, soudci, generální advokát: F.G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 261, 26.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-299/02: Komise Evropských společenství proti Nizozemskému království⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Články 43 ES a 48 ES — Vnitrostátní opatření vyžadující jako podmínku pro registraci lodí v Nizozemsku, aby akcionáři, členové představenstva a fyzické osoby pověřené běžnou správou společnosti ze Společenství vlastníci loď měli státní příslušnost Společenství nebo EHP — Vnitrostátní opatření vyžadující, aby správce rejdářské společnosti měl státní příslušnost Společenství nebo EHP a aby měl bydliště ve Společenství nebo v EHP)

(2004/C 300/19)

(Jednací jazyk: nizozemština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-299/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: K. H. I. Simonsson a H. M. H. Speyart) proti Nizozemskému království (zmocněnci: H. G. Sevenster a A. Terstal), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 23. srpna 2002, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. Rosas a R. Silva de Lapuerta, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Nizozemské království tím, že přijalo a ponechalo v platnosti článek 311 Wetboek van Koophandel a článek 8:169 Burgelijk Wetboek, které stanoví podmínky týkající se:

- státní příslušnosti akcionářů společností, které jsou vlastníky námořní lodě a chtějí si ji zaregistrovat v Nizozemsku,
- státní příslušnosti členů představenstva společností, které jsou vlastníky námořní lodě a chtějí si ji zaregistrovat v Nizozemsku,
- státní příslušnosti fyzických osob pověřených běžnou správou provozovny, která vykonává v Nizozemsku činnost námořní dopravy, která je požadována pro registraci lodě v nizozemských registrech,
- státní příslušnosti správců rejdářských společností námořních lodí zaregistrovaných v Nizozemsku a
- bydliště správců rejdářských společností námořních lodí zaregistrovaných v Nizozemsku,

nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článků 43 ES a 48 ES.

2) Nizozemskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247, 12.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-312/02: Švédské království proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾

(Žaloba na neplatnost — EZOF — Náklady vyloučené z financování z prostředků Společenství — Podpora pro pěstitelé některých plodin na orné půdě — Společná organizace trhu s hovězím a telecím masem)

(2004/C 300/20)

(Jednací jazyk: švédština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-312/02, jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná dne 4. září 2002, Švédské království (zmocněnkyně: K. Renman) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: K. Simonsson), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann a R. Schintgen, F. Macken a J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Švédskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 261, 26.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 12. října 2004

ve věci C-313/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Oberster Gerichtshof): Nicole Wippel proti Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG ⁽¹⁾)

(Směrnice 97/81/ES — Směrnice 76/207/EHS — Sociální politika — Rovné zacházení pro pracovníky na částečný úvazek a pracovníky na plný úvazek — Rovné zacházení pro pracovníky a pracovnice — Pracovní doba a úprava pracovní doby)

(2004/C 300/21)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-313/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Rakousko) ze dne 8. srpna 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 5. září 2002, v řízení Nicole Wippel proti Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta a K. Lenaerts, předsedové senátů, J.-P. Puissechot, R. Schintgen, F. Macken (zpravodaj), J. N. Cunha Rodrigues a K. Schiemann, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 12. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Na pracovníka, který má takovou pracovní smlouvu, jakou je smlouva v původní věci, ve které se stanoví, že délka pracovní doby a úprava pracovní doby závisí na aktuálním množství práce, přičemž jsou stanoveny pouze případ od případu vzájemnou dohodou smluvních stran, se vztahuje směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.

Na takového pracovníka se rovněž vztahuje rámcová dohoda připojená ke směrnici Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, pokud:

- má pracovní smlouvu nebo je v pracovním poměru, které jsou vymezeny právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi platnými v členském státě,
- je zaměstnancem, jehož běžná pracovní doba vypočtená na týdenním základě nebo jako průměr za určitou dobu zaměstnání, nejdéle však jednoho roku, je kratší než pracovní doba srovnatelného pracovníka na plný úvazek ve smyslu ustanovení 3 odst. 2 této rámcové dohody, a

— členský stát, jedná-li se o pracovníky na částečný úvazek, kteří pracují pouze příležitostně, nevyloučil na základě ustanovení 2 odst. 2 téže rámcové dohody tyto pracovníky zcela nebo částečně z působnosti této dohody.

2) Ustanovení 4 rámcové dohody připojené ke směrnici 97/81 a čl. 2 odst. 1 a čl. 5 odst. 1 směrnice 76/207 musí být vykládány tak, že:

- nebrání takovému ustanovení, jakým je článek 3 Arbeitszeitgesetz (zákon o pracovní době), který stanoví maximální délku pracovní doby v zásadě na 40 hodin týdně a 8 hodin denně a kterým se tedy zároveň upravuje maximální délka pracovní doby a úprava pracovní doby jak pro pracovníky pracující na plný úvazek, tak pro ty na úvazek částečný.
- za situace, kdy veškeré pracovní smlouvy ostatních pracovníků určitého podniku pevně stanoví délku týdenní pracovní doby a úpravu pracovní doby, nebrání takové smlouvě o práci na částečný úvazek uzavřené s pracovníky téhož podniku, o jakou se jedná v původní věci, podle které délka týdenní pracovní doby a úprava pracovní doby nejsou pevné, nýbrž závisí na množství práce, které je potřeba vykonat, přičemž jsou potřeby určovány případ od případu a pracovníci mají právo tuto práci buď přijmout, nebo odmítnout.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, 23.11.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 12. října 2004

ve věci C-328/02: Komise Evropských společenství proti
Řecké republice ⁽¹⁾)

(Nesplnění povinnosti státem — Zemědělství — Nařízení (EHS) č. 3508/92 — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství)

(2004/C 300/22)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-328/02, Komise Evropských společenství (zmocněnkyň: M. Condou-Durande) proti Řecké republice (zmocněnci: V. Kontolaimos a I. Chalkias), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podle článku 226 ES, podaná dne 18. září 2002, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissechot, F. Macken (zpravodaj), J. Malenovský a U. Lohmus, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 12. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Řecká republika tím, že neučinila právní a správní opatření nezbytná k plnému provedení čl. 2 písm. a) a e) nařízení Rady (EHS) č. 3508/92 ze dne 27. listopadu 1992 o zavedení integrovaného administrativního a kontrolního systému pro některé režimy podpor Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze zmíněného nařízení.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Komise Evropských společenství a Řecká republika ponесou své vlastní náklady.

(¹) Úř. věst. C 261, 26.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 14. října 2004

**ve věci C-336/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Landgericht Düsseldorf: Saatgut-Treuhandverwaltungs-
gesellschaft mbH proti Brangewitz GmbH)**

**(Odrůdová práva — Systém ochrany — Čl. 14 odst. 3 naří-
zení (ES) č. 2100/94 a článek 9 nařízení (ES) č. 1768/95 —
Použití produktu sklizně zemědělci — Poskytovatelé zpraco-
vatelských služeb — Povinnost poskytnout informace držitelům
odrůdových práv Společenství)**

(2004/C 300/23)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce
rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-336/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Landgericht Düsseldorf (Německo) ze dne 8. srpna 2002, došla Soudnímu dvoru dne 23. září 2002, v řízení Saatgut-Treuhandverwaltungs-gesellschaft mbH proti Brangewitz GmbH, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr (zpravodaj), soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Spojená ustanovení čl. 14 odst. 3 šesté odrážky nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství a článku 9 nařízení Komise (ES) č. 1768/95 ze dne 24. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro odchylku podle čl. 14 odst. 3 nařízení č. 2100/94, nemohou být

vykládána v tom smyslu, že stanoví oprávnění držitele odrůdových práv Společenství požadovat na poskytovateli zpracovatelských služeb informace stanovené uvedenými ustanoveními, pokud nedisponuje indicií, že poskytovatel zpracovatelských služeb provedl nebo zamýšlí provést tyto úkony v rámci zpracování produktu sklizně, který získali zemědělci výsevem rozmnožovacího materiálu odrůdy, která náleží držiteli odrůdového práva a na kterou se toto právo vztahuje, přičemž se nesmí jednat o hybrid nebo syntetickou odrůdu a musí se jednat o jeden z druhů zemědělských rostlin uvedených v čl. 14 odst. 2 nařízení č. 2100/94, za účelem výsevu.

2. Spojená ustanovení čl. 14 odst. 3 šesté odrážky nařízení č. 2100/94 a článku 9 nařízení č. 1768/95 je třeba vykládat v tom smyslu, že pokud držitel odrůdového práva disponuje indicií, že poskytovatel zpracovatelských služeb provedl nebo zamýšlí provést tyto úkony v rámci zpracování produktu sklizně, který získali zemědělci výsevem rozmnožovacího materiálu odrůdy, která náleží držiteli odrůdového práva Společenství a na kterou se toto právo vztahuje, přičemž se nesmí jednat o hybrid nebo syntetickou odrůdu a musí se jednat o jeden z druhů zemědělských rostlin uvedených v čl. 14 odst. 2 nařízení č. 2100/94, za účelem jeho výsevu, zpracovatel má povinnost mu poskytnout relevantní informace týkající se nejen zemědělců, u kterých držitel odrůdového práva disponuje indiciemi, že zpracovatel provedl nebo zamýšlí provést tyto úkony, ale rovněž relevantní informace týkající se všech ostatních zemědělců, pro které provedl nebo zamýšlí provést úkony v rámci zpracování produktu sklizně získaného výsevem rozmnožovacího materiálu dotčené odrůdy, pokud dotčená odrůda byla zpracovateli ohlášena nebo jiným způsobem oznámena.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 14. října 2004

**ve věci C-340/02: Komise Evropských společenství proti
Francouzské republice (¹)**

**(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/50/EHS —
Postup při zadávání veřejných zakázek na služby — Pomoc
investorovi týkající se čističky odpadních vod — Zadání
zakázky zájemci úspěšnému v předchozí veřejné soutěži
o nejlepší návrh řešení, aniž bylo v Úř. věst. ES předtím
zveřejněno vyhlášení zakázky)**

(2004/C 300/24)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci 340/02, jejímž předmětem je žaloba pro

nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 24. září 2002, Komise Evropských společenství (zmocněnec: M. Nolin) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues, S. Pailler a D. Petrausch), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, S. von Bahr a K. Schiemann (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika nesplnila povinnosti, jež pro ni vyplývají ze směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby a zvláště z jejího čl. 15 odst. 2, neboť Communauté urbaine du Mans zadala zakázku na studie o podpoře pro investora týkající se čističky odpadních vod v Chauvinière, aniž překročila ke zveřejnění vyhlášení zakázky v Úředním věstníku Evropských společenství.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 289, 23.11.2002.

A. Borg-Barthet, předseda senátu, J.-P. Puissochet (zpravodaj) a S. von Bahr, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Kombinovaná nomenklatura upravená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1734/96 ze dne 9. září 1996, nařízení Komise (ES) č. 2086/97 ze dne 4. listopadu 1997, nařízení Komise (ES) č. 2261/98 ze dne 26. října 1998 a nařízení Komise (ES) č. 2204/99 ze dne 12. října 1999, musí být vykládána v tom smyslu, že ve sporu, v němž účastníci řízení protichůdně uplatňují, že podložky z plastů pod kolečkové židle, jako jsou podložky pod kolečkové židle, jež jsou předmětem původního řízení, spadají do podpoložky 3918 10 90 a do podpoložky 9403 70 90 kombinované nomenklatury, je třeba upřednostnit první z těchto položek.

(¹) Úř. věst. C 7, 11.1.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-379/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret: Skatteministeriet proti Imexpo Trading A/S (¹))

(Společný celní sazebník — Položky sazebníku — Zařazení do kombinované nomenklatury — Podložky pod kolečkové židle)

(2004/C 300/25)

(Jednací jazyk: dánština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 379/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Østre Landsret (Dánsko) ze dne 15. října 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 21. října 2002, v řízení Skatteministeriet proti Imexpo Trading A/S, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-402/02: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti členského státu — Směrnice 89/48/EHS a 92/51/EHS — Uznávání diplomů — Přístup k odborné činnosti zvláštního vychovatele v nemocniční veřejné funkci a v územní veřejné funkci — Pojem „regulovaného povolání“ — Odborná praxe — Článek 39 ES)

(2004/C 300/26)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-402/02, jejímž předmětem je žaloba na nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 12. listopadu 2002, Komise Evropských společenství (zmocněnec: M. Patakia a D. Martin) proti Francouzské republice (zmocněnec: G. de Bergues a A. Colomb), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda, C. Gulmann, P. Puissochet, N. Cunha Rodrigues a F. Macken, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika tím, že nezavedla postup pro vzájemné uznávání diplomů odpovídající požadavkům směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy a směrnice Rady 92/51/EHS ze dne 18. června 1992 o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48, pro přístup k povolání zvláštního vychovatele jednak v nemocniční veřejné funkci a jednak v územní veřejné funkci, a tím, že zachovala vnitrostátní právní úpravu a praxi výboru pro rovnocennost diplomů, která nezohledňovala odbornou zkušenost migrujících pracovníků, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z obou těchto směrnic a z článku 39 ES.

2) Francouzská republika ponese náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 323, 21.12.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-409/02 P: Jan Pflugradt proti Evropské centrální bance (¹)

(Opravný prostředek — Zaměstnanci Evropské centrální banky — Smluvní povaha pracovního vztahu — Změna pracovní náplně upravené v pracovní smlouvě)

(2004/C 300/27)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-409/02 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 18. listopadu 2002, Jan Pflugradt (advokát: N. Pflüger), přičemž druhým účastníkem řízení je Evropská centrální banka (zmocněnci: V. Saintot a T. Gilliams ve spolupráci s B. Wagenbaurem), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda

senátu, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), K. Lenaerts a S. von Bahr, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) J. Pflugradtovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 19, 25.1.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 21. října 2004

ve věci C-426/02: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Poplatky s rovnocenným účinkem — Společná obchodní politika — Dovoz zboží pocházejícího z členských států a ze třetích zemí — Poplatky vybrané při potvrzení platnosti faktur)

(2004/C 300/28)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-426/02, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, předložená Soudnímu dvoru dne 22. listopadu 2002, Komise Evropských společenství (zmocněnci: X. Lewis a M. Konstantinidis) proti Řecké republice (zmocněnkyně: A. Samoni-Rantou a N. Dafniou), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, C. Gulmann (zpravodaj) a S. von Bahr, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 21. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Řecká republika tím, že uplatnila ve prospěch Ethnikos Organismos Farmakon (národní úřad pro léčivé přípravky) poplatek za ověření faktur za dovoz surovin k farmaceutickému použití a konečných a napůl konečných léčivých přípravků pocházejících z jiných členských států nebo ze třetích zemí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 23 ES, 25 ES a 133 ES.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 31, 8.2.2003.

3) Komise Evropských společenství ponese jednu pětinu nákladů řízení.

4) Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese čtyři pětiny nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 19, 25.1.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 12. října 2004

ve věci C-431/02: Komise Evropských společenství proti
Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (¹)

(Nebezpečné odpady — Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/689/EHS)

(2004/C 300/29)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-431/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: X. Lewis a M. Konstantinidis) proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (zmocněnci: P. Ormond a K. Manji, podporovaní M. Demetriou, barrister), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 28. listopadu 2002, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. Borg Barthet, F. Macken (zpravodaj), S. von Bahr a U. Lohmus, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 12. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že nepřijalo všechna nezbytná opatření ke splnění povinností vyplývajících z čl. 1 odst. 4 a 5, čl. 2 odst. 1, 2 a 4, čl. 3 odst. 1 až 4, čl. 4 odst. 1 až 3 a čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech (Úř. věst. L 377, s. 20), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice a ze Smlouvy o ES.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 5. října 2004

ve věci C-442/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Conseil d'État): CaixaBank France proti Ministère de
l'Économie, des Finances et de l'Industrie (¹)

*(Svoboda usazování — Úvěrové instituce — Vnitrostátní
právní předpisy zakazující úročení vkladových účtů na
viděnou)*

(2004/C 300/30)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce
rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 442/02, jejímž předmětem je žádost Conseil d'État (Francie) zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES směřující k získání ve sporu probíhající před tímto soudem mezi CaixaBank France a Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, za přítomnosti Banque fédérale des banques populaires a dalších, rozhodnutí o předběžné otázce, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissechot, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta a K. Lenaerts, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 5. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 43 ES brání právní úpravě členského státu, která zakazuje úvěrové instituci, která je dceřinou společností společnosti z jiného členského státu, úročení vkladových účtů na viděnou vedených v eurech a otevřených osobami s bydlištěm v prvně uvedeném členském státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 25.1.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 21. října 2004

ve věci C-447/02 P: KWS Saat AG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Absolutní důvody pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Barva jako taková — Oranžová barva)

(2004/C 300/31)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-447/02 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 Statutu Soudního dvora, podaný dne 11. prosince 2002, KWS Saat AG, se sídlem v Einbeck (Německo) (advokát: C. Rohnke), přičemž druhým účastníkem řízení je Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: D. Schennen a G. Schneider), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vydal dne 21. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) KWS Saat AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 19. října 2004

ve věci C-472/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles): Siomab SA proti Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement ⁽¹⁾

(Životní prostředí — Odpady — Nařízení (EHS) č. 259/93 týkající se přepravy odpadů — Pravomoc orgánu pro odesílání kontrolovat kvalifikaci předmětu přepravy (využití nebo odstraňování) a uplatňovat námitky proti přepravě založené na chybném určení — Způsoby uplatnění námitek)

(2004/C 300/32)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-472/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Cour d'appel de Bruxelles (Belgie) ze dne 20. prosince 2002, doručeným Soudnímu dvoru dne 27. prosince 2002, v řízení Siomab SA proti Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, C. Gulmann (zpravodaj) a S. von Bahr, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 19. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Nařízení Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole, ve znění rozhodnutí Komise 98/368/ES ze dne 18. května 1998 a rozhodnutí Komise 1999/816/ES ze dne 24. listopadu 1999, musí být vykládáno v tom smyslu, že pokud se členský stát uchýlí, v souladu s ustanoveními čl. 6 odst. 8 tohoto nařízení, ke zvláštnímu postupu oznámení, ze strany příslušného orgánu pro odesílání, nákladního listu vyhotoveného pro účely přepravy odpadu určeného k využití, pak tento orgán, usoudí-li, že musí vznést námitku vůči přepravě z důvodu nesprávnosti kvalifikace operace učiněné oznamovatelem, nemůže z úřední povinnosti změnit kvalifikaci přepravy a je povinen oznámit nákladní list ostatním příslušným orgánům a příjemci. Přísluší mu pak všemi prostředky, a nejpozději ke dni uplynutí lhůty stanovené v čl. 7 odst. 2 nařízení, oznámit svou námitku oznamovateli a ostatním příslušným orgánům.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 22.2.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 21. října 2004

ve věci C-8/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Bruxelles): Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) proti Belgickému státu ⁽¹⁾

(Šestá směrnice DPH — Článek 4 a čl. 9 odst. 2 písm. e) — Pojem osoby povinné k dani — Místo poskytování služeb — SICAV)

(2004/C 300/33)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-8/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgie) rozhodnutím ze dne 24. prosince 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 10. ledna 2003, v řízení Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) proti Belgickému státu, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 21. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Otevřené investiční fondy (*sociétés d'investissement à capital variable*, SICAV), jejichž výhradním předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti do převoditelných cenných papírů v souladu se směrnicí Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), mají postavení osoby povinné k dani ve smyslu článku 4 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, takže místem poskytování služeb uvedených v čl. 9 odst. 2 písm. e) téže směrnice, které jsou poskytovány těmito SICAV usazeným v jiném členském státě než poskytovatel služeb, je místo, kde tyto SICAV mají sídlo své hospodářské činnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 22.2.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 19. října 2004

ve věci C-31/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof): Pharmacia Italia SpA ⁽¹⁾

(Nařízení (EHS) č. 1768/92 — Léčivé přípravky — Dodatkové ochranné osvědčení — Přechodná úprava — Registrace jako léčivý přípravek k veterinárnímu použití a poté registrace jako léčivý přípravek k lidskému použití)

(2004/C 300/34)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-31/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 17. prosince 2002, došlým dne 27. ledna 2003, v řízení zahájeném Pharmacia Italia SpA, dříve Pharmacia & Upjohn SpA, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, C. Gulmann (zpravodaj) a S. von Bahr, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 19. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Skutečnost, že výrobek byl v členském státě registrován jako léčivý přípravek k veterinárnímu použití před datem stanoveným v čl. 19 odst. 1 nařízení Rady č. 1768/92 ze dne 18. června 1992 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro léčivé přípravky, brání vydání dodatkového ochranného osvědčení v jiném členském státě Společenství pro léčivý přípravek k lidskému použití, který byl registrován v tomto členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-55/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království⁽¹⁾

(Pracovníci — Uznávání diplomů — Kontrola civilního letového provozu — Nepřípustnost)

(2004/C 300/35)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-55/03, Komise Evropských společenství (zmocněnci: M. Patakia a M. Valverde López) proti Španělskému království (zmocněnec: S. Ortiz Vaamonde), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 11. února 2003, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 83, 5.4.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 12. října 2004

ve věci C-60/03 (žádost Bundesarbeitsgericht o rozhodnutí o předběžné otázce): Wolff & Müller GmbH & Co. KG proti Josému Filipe Pereira Félixovi⁽¹⁾

(Článek 49 ES — Omezení volného pohybu služeb — Podniky v odvětví stavebnictví — Subdodávky — Povinnost podniku ručit za minimální odměnu pracovníků zaměstnaných subdodavatelem)

(2004/C 300/36)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-60/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesarbeitsgericht (Německo) ze dne 6. listopadu

2002, došlým Soudnímu dvoru dne 14. února 2003, v řízení Wolff & Müller GmbH & Co. KG proti Josému Filipe Pereira Félixovi, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 12. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, vykládaný ve světle článku 49 ES, nebrání, v takové věci, jako je věc v původním řízení, vnitrostátním pravidlům, podle kterých stavební podnik, který pověří jiný podnik provedením stavebních prací, odpovídá jako ručitel, který se vzdal námitky předběžné žaloby vůči dlužníkovi, za závazky tohoto podniku nebo subdodavatele týkající se zaplacení minimální mzdy pracovníkovi nebo příspěvků společnému orgánu stran kolektivní smlouvy, jestliže minimální mzdu tvoří částka, jež má být zaplacená pracovníkovi po odečtení daní a příspěvků na sociální pojištění a podporu zaměstnanosti nebo odpovídajících dávek v oblasti sociálního zabezpečení (čistá mzda), pokud není přednostním cílem těchto pravidel ochrana odměny pracovníka nebo pokud je tato ochrana pouze druhotným cílem těchto pravidel.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.5.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 12. října 2004

ve věci C-106/03 P: Vedral SA proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM)⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Nebezpečí záměny — Slovní a obrazová ochranná známka HUBERT — Námitky majitele národní slovní ochranné známky SAINT-HUBERT 41 — Postavení OHIM jakožto žalovaného před Soudem)

(2004/C 300/37)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 106/03 Vedral SA (advokáti: T. van Innis, G. Glas a F. Herbert), se sídlem v Ludres (Francie), přičemž druhým účastníkem řízení byl Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM) (zmocněnci: O. Montalto a P. Geroulakos), jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný

dne 27. února 2003, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, C. Gulmann, R. Schington, F. Macken (zpravodaj) a N. Colneric, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 12. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Opravný prostředek se zamítá.
- 2) Vedral SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-143/03 P: Komise Evropských společenství proti Italské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Článek 28 ES — Vnitrostátní právní úprava podrobující alkalické baterie režimu označování)

(2004/C 300/38)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-143/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 28. března 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnci: L. Visaggio a R. Amorosi) proti Italské republice (zmocněnec: I. M. Braguglia, ve spolupráci s P. Gentilim), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, N. Colneric (zpravodaj), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič a E. Levits, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Italská republika tím, že podrobila alkalicko-manganové baterie obsahující méně než 0,0005 % rtuti režimu označování, který zvláště ukládá uvedení přítomnosti těžkých kovů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 28 ES.
- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 135, 7.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-189/03: Komise Evropských společenství proti Nizozemskému království (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb služeb — Omezení — Soukromé podniky poskytující bezpečnostní služby)

(2004/C 300/39)

(Jednací jazyk: nizozemština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-189/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podle článku 226 ES, podaná dne 5. května 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnci: M. Patakia a W. Wils) proti Nizozemskému království (zmocněnci: H. G. Sevenster, C. Wissels a N. A. J. Bel), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Nizozemské království tím, že v rámci zákona o soukromých podnicích poskytujících bezpečnostní a detektivní služby ze dne 24. října 1997 přijalo ustanovení:

- která vyžadují, aby podniky, které chtějí poskytovat služby na nizozemském území, jakož i jejich vedoucí pracovníci získali povolení, aniž by zohledňovala povinnosti, které jsou zahraničním poskytovatelům služeb již uloženy v členském státě sídla a která ukládají poplatky za vydání tohoto povolení, a
- která vyžadují, aby zaměstnanci těchto podniků dočasně vyslaní ze státu sídla do Nizozemska, získali průkaz totožnosti vydávaný nizozemskými orgány, nejsou-li při předmětném požadavku zohledněny kontroly, které jsou přeshraničním poskytovatelům služeb již uloženy v jejich členském státě původu,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 49 ES.

- 2) Nizozemskému království se ukládá náhrada tří čtvrtin nákladů řízení Komise Evropských společenství. Ve zbývajících částech ponese každý účastník řízení své náklady.

(¹) Úř. věst. C 158, 5.7.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-193/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sozialgericht Stuttgart): Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH proti Bundesrepublik Deutschland ⁽¹⁾

(Sociální zabezpečení — Náhrada výdajů na zdravotní péči vynaložených v jiném členském státě — Článek 34 nařízení (EHS) č. 574/72 — Zdravotní pojišťovna uplatňující zjednodušený postup úplných náhrad faktur v nízké výši)

(2004/C 300/40)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 193/03, Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH proti Bundesrepublik Deutschland, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Sozialgericht Stuttgart ze dne 19. března 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 9. května 2003, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet (zpravodaj), předseda senátu, J.-P. Puissochet a S. von Bahr, soudci, generální advokát: M. Poiras Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 34 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a na jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, v pozměněném úplném znění obsaženém v nařízení Rady (EHS) č. 2001/83 ze dne 2. června 1983 a ve znění nařízení Rady (ES) č. 1399/1999 ze dne 29. dubna 1999 musí být vykládán tak, že nebrání praxi zdravotní pojišťovny prováděné v rámci uplatňování vnitrostátních předpisů a spočívající v úplné náhradě výdajů na zdravotní péči vynaložených jejími pojištěnci v případě pobytu v jiném členském státě, pokud tyto výdaje nepřesáhnou částku 200 DEM.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 23.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-239/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Úmluva o ochraně Středozemního moře před znečišťováním — Čl. 4 odst. 1 a článek 8 — Protokol o ochraně Středozemního moře před znečišťováním z pozemních zdrojů — Čl. 6 odst. 1 a 3 — Nepřijetí vhodných opatření pro předcházení, snižování a odstraňování dlouhotrvajícího znečišťování ve velkém rozsahu Étang de Berre — Povolení k vypouštění)

(2004/C 300/41)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-239/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 4. června 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnec: G. Valero Jordana a B. Stromsky) proti Francouzské republice (zmocněnec: G. de Bergues a E. Puisais), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Schintgen (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, P. Küris a G. Arestis, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Francouzská republika tím, že nepřijala vhodná opatření pro předcházení, snižování a odstraňování dlouhotrvajícího znečišťování ve velkém rozsahu Étang de Berre a nevzala náležitě v úvahu ustanovení přílohy III Protokolu o ochraně Středozemního moře před znečišťováním z pozemních zdrojů, podepsaného v Aténách dne 17. května 1980, schváleného Evropským hospodářským společenstvím rozhodnutím Rady 83/101/EHS ze dne 28. února 1983, při změně povolení k vypouštění látek patřících do přílohy II Protokolu po uzavření tohoto protokolu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 a článku 8 Úmluvy o ochraně Středozemního moře před znečišťováním, podepsané v Barceloně dne 16. února 1976, schválené Evropským hospodářským společenstvím rozhodnutím Rady 77/585/EHS ze dne 25. července 1977 a z čl. 6 odst. 1 a 3 Protokolu o ochraně Středozemního moře před znečišťováním z pozemních zdrojů, podepsaného v Aténách dne 17. května 1980, schváleného Evropským hospodářským společenstvím rozhodnutím Rady 83/101/EHS ze dne 28. února 1983, jakož i z čl. 300 odst. 7 ES.

2) Francouzské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 184, 2.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 12. října 2004

ve věci C-263/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Paralelní dovozy — Dovoz léčiv pocházejících z jiných členských států, která jsou shodná s již povolenými léčivy — Povolení uvedení na trh — Nedoostatek právního rámce)

(2004/C 300/42)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-263/03, Komise Evropských společenství (zmocněnec: B. Stromsky) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues a R. Loosli-Surrans), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podle článku 226 ES, podaná dne 17. června 2003, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předseda senátu, S. Gulmann (zpravodaj) a R. Schintgen, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 12. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika tím, že nestanovila zvláštní právní úpravu týkající se povolení dovozu léčiv pocházejících z jiných členských států Evropských společenství, která jsou shodná s léčivy již povolenými ve Francii (paralelní dovozy), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 28 ES.

2) Francouzské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 200, 23.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-275/03: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/665/EHS — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce — Neúplné provedení)

(2004/C 300/43)

(Jednací jazyk: portugálština)

Ve věci C-275/03, Komise Evropských společenství (zmocněnci: A. Caeiros a K. Wiedner) proti Portugalské republice (zmocněnci: L. Fernandes a C. Gagliardi Graça), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, předložená dne 25. června 2003, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet (zpravodaj), S. von Bahr a U. Lohmus, soudci, generální advokát: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Portugalská republika tím, že nezrušila nařízení s mocí zákona č. 48 051 ze dne 21. listopadu 1967, které podmiňuje přiznání náhrady škody osobám poškozeným porušením práva Společenství v oblasti veřejných zakázek nebo vnitrostátních předpisů toto právo provádějících předložením důkazu o zavinění nebo úmyslu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce.

2) Portugalské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci **C-339/03: Komise Evropských společenství proti Německé spolkové republice** ⁽¹⁾**(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/22/ES — Chov volně žijících živočichů v zoologických zahradách — Neprovedení ve stanovené lhůtě)**

(2004/C 300/44)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-339/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podle článku 226 ES, podaná dne 1. srpna 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnci: J. Schiefferer a M. van Beek) proti Německé spolkové republice (zmocněnec: M. Lumma), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), úřadující předseda čtvrtého senátu, E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokát: P. Leger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Německá spolková republika tím, že ve lhůtě stanovené v odůvodněném stanovisku nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Rady 22/1999/ES ze dne 29. března 1999 o chovu volně žijících živočichů v zoologických zahradách v některých spolkových zemích s výjimkou Brém, Hamburku, Hesenska, Bádenska-Württemberska, Dolního Saska, Berlína, Šlesvicka-Holštýnska a Durynska, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze zmíněné směrnice.

2) Německé spolkové republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ 1 Úř. věst. C 226, 20.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci **C-341/03: Komise Evropských společenství proti Řecké republice** ⁽¹⁾**(Nesplnění povinnosti státem — Neprovedení směrnice 98/49/ES)**

(2004/C 300/45)

(Jednací jazyk: řečtina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-341/03, Komise Evropských společenství (zmocněnci: H. Michard a D. Martin) proti Řecké republice (zmocněn-

kyně: N. Dafniou), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 1. srpna 2003, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas (zpravodaj), předseda senátu, A. Borg Barthet, F. Macken, S. von Bahr a J. Malenovský, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 98/49/ES ze dne 29. června 1998 o ochraně nároků zaměstnanců a samostatně výdělečných osob, kteří se pohybují ve Společenství, na penzijní připojištění, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze zmíněné směrnice.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 20.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 21. října 2004

ve věci **C-445/03: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství** ⁽¹⁾**(Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb služeb — Požadavky stanovené hostitelským členským státem pro podniky, které vysílají na jeho území pracovníky v zaměstnaneckém poměru se státní příslušností třetích států)**

(2004/C 300/46)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-445/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 21. října 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnkyně: M. Patakia) proti Lucemburskému velkovévodství (zmocněnec: S. Schreiner ve spolupráci s A. Rukavinou), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts (zpravodaj), K. Schieman, E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 21. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Lucemburské velkovévodství tím, že stanovilo pro poskytovatele služeb usazené v jiném členském státě, kteří chtějí vyslat na jeho území pracovníky se státní příslušností třetích států, požadavek pracovního povolení pro jednotlivce, jehož vydání je podmíněno situací na pracovním trhu, či požadavek hromadného pracovního povolení, které je vydáváno pouze ve výjimečných případech a za předpokladu, že jsou dotčení pracovníci již alespoň šest měsíců před počátkem svého vyslání vázáni ke svému původnímu podniku smlouvou na dobu neurčitou, a tím, že stanovilo pro tyto poskytovatele služeb povinnost zřídit bankovní záruku, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 49 ES.

2) Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 289, 29.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 21. října 2004

ve věci C-477/03: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/12/ES, 2001/13/ES a 2001/14/ES — Železnice Společenství — Rozvoj — Licence pro železniční podniky — Přidělování kapacity, zpoplatnění infrastruktury a vydávání osvědčení o bezpečnosti — Neprovedení směrnice v předepsané lhůtě)

(2004/C 300/47)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-477/03, Komise Evropských společenství (zmocněnci: C. Schmidt a W. Wils) proti Spolkové republice Německo (zmocněnci: W.-D. Plessing a M. Lumma), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podle článku 226 ES podaná dne 17. listopadu 2003, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu, J.-P. Puissechot a U. Lohmus (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 21. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Spolková republika Německo tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/12/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/440/EHS o rozvoji železnic Společenství, se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/13/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům, a se směrnicí Evropského

parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z těchto směrnic.

2) Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 21, 24. 1. 2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-483/03: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/12/ES, 2001/13/ES a 2001/14/ES — Železnice Společenství — Rozvoj — Licence vydávané železničním podnikům — Přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a osvědčení o bezpečnosti — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2004/C 300/48)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-483/03, Komise Evropských společenství (zmocněnec: W. Wils) proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (zmocněnci: M. Demetriou a K. Manji), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 19. listopadu 2003, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení J.-P. Puissechot, úřadující předseda šestého senátu, S. von Bahr a U. Lohmus (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/12/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/440/EHS o rozvoji železnic Společenství, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/13/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z těchto směrnic.

2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 7, 10.1.2004.

uplatnitelné na základě ustanovení výše uvedeného řeckého zákona, v maximální výši 7,25 % p.a. od tohoto rozsudku do úplného uhrazení dluhu;

— pokud jde o částku 111 115,82 eur, ve výši 4,78 % p.a. od 15. ledna 2002 do 31. prosince 2002, ve výši 6,78 % p.a. od 1. ledna 2003 do data tohoto rozsudku a v roční výši uplatnitelné na základě ustanovení výše uvedeného řeckého zákona, v maximální výši 6,78 % p.a. od tohoto rozsudku do úplného uhrazení dluhu.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 5. října 2004

ve věci C-524/03: Komise Evropských společenství proti
G. & E. Gianniotis EPE (¹)

(Rozhodčí doložka — Splacení předem vyplacených částek —
Úroky z prodlení — Rozsudek pro zmeškání)

(2004/C 300/49)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-524/03, jejímž předmětem je žaloba na základě článku 238 ES, podaná dne 16. prosince 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnec: D. Triantafyllou, ve spolupráci s N. Korogiannakisem) proti G. & E. Gianniotis EPE, nazvané „Nosokomeio Agia Eleni“, se sídlem v Pireu (Řecko), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, K. Lenaerts (zpravodaj) a K. Schieman, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 5. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) G. & E. Gianniotis EPE se ukládá uhradit Komisi Evropských společenství částku jistiny 212 010,17 eur zvýšenou o úroky:

— pokud jde o částku 72 136,15 eur, ve výši 6 % p.a. od 30. září 2001 do 31. prosince 2002, ve výši 8 % p.a. od 1. ledna 2003 do data tohoto rozsudku a v roční výši uplatnitelné na základě řeckého zákona, totiž v současné době čl. 3 odst. 2 zákona 2842/2000 o nahrazení drachmy eurem, v maximální výši 8 % p.a. od tohoto rozsudku do úplného uhrazení dluhu;

— pokud jde o částku 28 758,20 eur, ve výši 5,25 % p.a. od 30. listopadu 2001 do 31. prosince 2002, ve výši 7,25 % p.a. od 1. ledna 2003 do data tohoto rozsudku a v roční výši

2) G. & E. Gianniotis EPE se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-550-/03: Komise Evropských společenství proti
Řecké republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/12/ES, 2001/13/ES a 2001/14/ES — Železnice Společenství — Rozvoj — Licence vydávané železničním podnikům — Přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a osvědčení o bezpečnosti — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2004/C 300/50)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci 550-/03, Komise Evropských společenství (zmocněnci: W. Wils a G. Zavvos) proti Řecké republice (zmocněnkyně: N. Dafniou), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 23. prosince 2003, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení J.-P. Puissochet, úřadující předseda šestého senátu, S. von Bahr a U. Löhmus (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/12/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/440/EHS o rozvoji železnic Společenství, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/13/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z těchto směrnic.

2) Řecké republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

Opravný prostředek podaný 24. září 2004 (fax ze dne 16. září 2004) Dalmine SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (druhého senátu) ze dne 8. července 2004 ve věci T-50/00, Dalmine Spa proti Komisi Evropských společenství

(Věc C-407/04 P)

(2004/C 300/51)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 24. září 2004 opravný prostředek podaný Dalmine SpA, zastoupenou advokáty A. Sinagrou, M. Siragusou a F. M. Morettim, proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (druhého senátu) ze dne 8. července 2004 ve věci T-50/00, Dalmine Spa proti Komisi Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek Soudu, a zrušil tak původně napadené rozhodnutí nebo
- zrušil napadený rozsudek, a v důsledku toho i rozhodnutí Komise týkající se částí, na které se vztahují důvody tohoto opravného prostředku, které Soudní dvůr posoudí jako opodstatněné;
- subsidiárně zrušil článek 4 rozhodnutí a znovu stanovil výši uložené pokuty tak, že ji podstatným způsobem sníží s ohledem na důvody a okolnosti dovolávané v tomto opravném prostředku, ať už z důvodu nesprávného práv-

ního posouzení provedeného Soudem při přezkoumání přiměřenosti sankce, nebo jako důsledek úplného nebo částečného zrušení rozsudku, zejména (ale nikoli výlučně) s ohledem na posouzení provedené Soudem, pokud jde o protiprávní jednání uvedená v člancích 1 a 2 rozhodnutí;

- v případě, že to posoudí jako vhodné podle svého nezávislého uvážení, vrátil věc Soudu k novému projednání a vydání nového rozsudku, který zohlední a dodrží výklad právních předpisů a právních zásad, které případně v projednávaném případě Soudní dvůr upřesní;
- konečně v každém případě uložil Komisi tím, že v tomto bodě rovněž změnil napadený rozsudek Soudu, náhradu nákladů řízení obou stupňů Dalmine.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající opravný prostředek tvrdí, že rozsudek Soudu je dotčen následujícími vadami:

- porušením a nesprávným uplatněním práva Společenství a porušením práva na obhajobu, pokud byla připuštěna legalita otázek, které Komise položila účastníkovi řízení podávajícímu opravný prostředek zejména v souvislosti s rozhodnutím týkajícím se žádosti o informace na základě čl. 11 odst. 5 nařízení 17/62 (¹);
- porušením a nesprávným uplatněním práva Společenství a porušením práva na obhajobu, pokud se jedná o přípustnost a použitelnost dokumentu „Sharing Key“ jako důkazu;
- porušením a nesprávným uplatněním práva Společenství a porušením práva na obhajobu, pokud se jedná o přípustnost a použitelnost protokolů o výsledcích bývalých vedoucích zaměstnanců Dalmine jako důkazů;
- porušením článku 81 ES, pokud se jedná o posouzení zařazení důvodů, které nesouvisejí s vytýkanými skutečnostmi formulovanými proti podnikům, do rozhodnutí;
- porušením článku 81 ES, nesprávným uplatněním zákona, zkrácením důkazů a nedostatkem odůvodnění, pokud se jedná o určení předmětu údajného protiprávního jednání uvedeného v článku 1 rozhodnutí, o ověření, zda došlo k jeho uskutečnění, o určení jeho účinků a porovnání případného protiprávního jednání, které nebylo uskutečněno nebo které významně nenarušilo hospodářskou soutěž s uskutečněným protiprávním jednáním, jehož předmět a účinek jsou protiprávní;
- porušením článku 81 ES, nesprávným uplatněním zákona, zkrácením důkazů a nedostatkem odůvodnění v souvislosti s údajnou újmou způsobenou obchodem mezi členskými státy;

- překročením pravomoci, porušením práva Společenství a zkreslením skutkového stavu a důkazů, pokud se jedná o konstatování protiprávního jednání, vytýkaného Komisí v článku 2 rozhodnutí, Soudem;
- překročením pravomoci, porušením práva Společenství a zkreslením skutkového stavu a důkazů při posouzení protiprávnosti cílů a/nebo účinků smlouvy o dodávce mezi Dalmine a British Steel v rozsahu, v němž omezuje hospodářskou soutěž na trhu s hladkými trubkami a závitovými trubkami;
- porušením práva Společenství a zkreslením skutkového stavu a důkazů, pokud jde o posouzení protiprávnosti ustanovení smlouvy o dodávce mezi Dalmine a British Steel;
- subsidiárně, porušením článku 81 ES a nedostatkem odůvodnění při posouzení dodržení článku 15 nařízení 17/62 a Zásad pro stanovení pokut Komisí, pokud se jedná o závažnost protiprávního jednání připisovaného Dalmine; a závěrem, opět subsidiárně,
- porušením článku 81 ES a nedostatkem odůvodnění při posouzení dodržení článku 15 nařízení 17/62 a Zásad pro stanovení pokut Komisí, pokud se jedná o dobu trvání protiprávního jednání vytýkaného Dalmine a polehčující okolnosti.

(¹) Úř. věst. P 13, 21.2.1962, s. 204.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) ze dne 2. srpna 2004 ve věci královny na návrh 1) Teleos plc 2) Unique Distribution Ltd 3) Synektiv Ltd 4) New Communications Ltd 5) Quest Trading Company Ltd 6) Phones International Ltd 7) AGM Associates Ltd 8) DVD Components Ltd 9) Fonecomp Ltd 10) Bulk GSM 11) Libratech Ltd 12) Rapid Marketing Services Ltd 13) Earthshine Ltd 14) Stardex (UK) Ltd proti Commissioners of Customs and Excise

(Věc C-409/04)

(2004/C 300/52)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division

(Administrative Court) ze dne 2. srpna 2004 ve věci královny na návrh 1) Teleos plc 2) Unique Distribution Ltd 3) Synektiv Ltd 4) New Communications Ltd 5) Quest Trading Company Ltd 6) Phones International Ltd 7) AGM Associates Ltd 8) DVD Components Ltd 9) Fonecomp Ltd 10) Bulk GSM 11) Libratech Ltd 12) Rapid Marketing Services Ltd 13) Earthshine Ltd 14) Stardex (UK) Ltd a Commissioners of Customs and Excise, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 24. září 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Za příslušných okolností, rozumí se pojmem „odesláno“ v čl. 28a odst. 3 (¹) Šesté směrnice (pořízení zboží uvnitř Společenství), že pořízení uvnitř Společenství nastane, když:
 - a) právo nakládat se zbožím jako vlastník přechází na kupujícího a zboží je dodavatelem dodáno tím, že je dáno k dispozici kupujícímu (který je zaregistrován k DPH v jiném členském státě), na základě kupní smlouvy s doložkou „ze závodu“, přičemž kupující přebírá odpovědnost za odvoz zboží do jiného členského státu, než je stát dodání, v zabezpečeném celním skladu na území členského státu dodavatele, a pokud smluvní dokumenty nebo jiné doklady uvádějí, že zboží má být dále přepraveno na místo určení v jiném členském státě, ale zboží ještě fyzicky neopustilo území členského státu dodání nebo
 - b) právo nakládat se zbožím jako vlastník přechází na kupujícího a zboží začne, ne však nezbytně ukončí, svou cestu do jiného členského státu (především pokud zboží ještě fyzicky neopustilo území členského státu dodání) nebo
 - c) právo nakládat se zbožím jako vlastník přešlo na kupujícího a zboží na své cestě do jiného členského státu fyzicky opustilo území členského státu dodání?
2. Má být čl. 28c část A písm. a) vykládán tak, že dodání zboží jsou osvobozena od DPH, když:
 - zboží je dodáno kupujícímu, který je zaregistrován k DPH v jiném členském státě a
 - kupující se smluvně zaváže koupit zboží s předpokladem, že poté, co nabude právo nakládat se zbožím jako vlastník v členském státě dodavatele, bude odpovědný za přepravu zboží z členského státu dodavatele do druhého členského státu a:

— zboží je dodáno kupujícímu, který je zaregistrován k DPH v jiném členském státě a

— kupující se smluvně zaváže koupit zboží s předpokladem, že poté, co nabude právo nakládat se zbožím jako vlastník v členském státě dodavatele, bude odpovědný za přepravu zboží z členského státu dodavatele do druhého členského státu a:

a) právo nakládat se zbožím jako vlastník přešlo na kupujícího a zboží bylo dodáno dodavatelem tím, že zboží bylo dáno k dispozici kupujícímu, na základě kupní smlouvy s doložkou „ze závodu“, podle které kupující přebírá odpovědnost za odvoz zboží do jiného členského státu, než je stát dodání, v zabezpečeném celním skladu na území členského státu dodavatele, a pokud smluvní dokumenty nebo jiné doklady uvádějí, že zboží má být dále přepraveno na místo určení v jiném členském státě, ale zboží ještě fyzicky neopustilo území členského státu dodání nebo

b) právo nakládat se zbožím jako vlastník přešlo na kupujícího a zboží začalo, ne však nezbytně ukončilo, svou cestu do jiného členského státu (především pokud zboží ještě fyzicky neopustilo území členského státu dodání) nebo

c) právo nakládat se zbožím jako vlastník přešlo na kupujícího a zboží na své cestě do druhého členského státu fyzicky opustilo území členského státu dodání nebo

d) právo nakládat se zbožím jako vlastník přešlo na kupujícího a lze též dokázat, že zboží skutečně dorazilo do členského státu určení?

3. Za příslušných okolností, pokud dodavatel jednající v dobré víře poskytl příslušným orgánům ve svém členském státě po podání žádosti o vrácení objektivní důkazy, které v době svého poskytnutí zjevně podporovaly jeho právo na osvobození zboží podle čl. 28c části A písm. a) a příslušné orgány původně akceptovaly tyto důkazy pro účely osvobození, za jakých okolností (pokud vůbec kdy) mohou příslušné orgány členského státu dodání nicméně později požadovat po dodavateli, aby doplatil DPH za toto zboží, pokud se příslušné orgány dozví o dalších důkazech, které buď a) zpochybňují platnost předchozích důkazů nebo b) prokazují, že předložené důkazy byly věcně chybné, avšak aniž by to dodavatel věděl nebo se toho účastnil?

4. Je odpověď na otázku 3 výše ovlivněna skutečností, že existovaly důkazy, že kupující podal daňová přiznání finančním úřadům v členském státě určení, pokud tato přiznání obsahovala jako pořízení uvnitř Společenství nákupy, které jsou předmětem takových žádostí, kupující zapsal částku, která má představovat daň z pořízení, a také požadoval stejnou částku jako daň na vstupu podle čl. 17 odst. 2 písm. d) Šesté směrnice?

– Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia ze dne 22. července 2004 ve věci Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. proti Comune di Bari a A.M.T.A.B. Servizio SpA

(Věc C-410/04)

(2004/C 300/53)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Itálie) ze dne 22. července 2004 ve věci Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. proti Comune di Bari a A.M.T.A.B. Servizio SpA, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 27. září 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

„Je čl. 113 pátý pododstavec vládního nařízení s mocí zákona č. 267/00 ve znění článku 14 vládního nařízení s mocí zákona č. 269/03 v části, ve které nestanoví žádné omezení svobody volby orgánu veřejné správy mezi různými formami zadávání zakázky na veřejné služby, a zejména mezi zadáním zakázky prostřednictvím veřejného nabídkového řízení a přímým zadáním zakázky společnosti, kterou orgán veřejné správy zcela ovládá, slučitelný s právem Společenství, a zejména se zásadami transparentnosti a volné hospodářské soutěže vyjádřenými v člancích 46, 49 a 86 Smlouvy o ES?“

Žaloba podaná dne 24. září 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-412/04)

(2004/C 300/54)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 24. září 2004 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Klausem Wiednerem a Giuseppem Bambarou, jako zmocněnci.

(¹) Šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Italská republika tím, že přijala ustanovení čl. 2 odst. 1, čl. 17 odst. 12, čl. 27 odst. 2, čl. 30 odst. 6a, čl. 37b a 37c odst. 1 zákona č. 109 ze dne 11. února 1994 ve znění článku 7 zákona č. 166 ze dne 1. srpna 2002, čl. 2 odst. 5 zákona č. 109/94 ve znění zákona č. 166/2002 ve spojení se zákony č. 1150 z roku 1942 a č. 10 z roku 1977 a následnými změnami a doplněními, čl. 28 odst. 4 zákona č. 109/94 ve spojení s článkem 188 D.P.R. č. 554 ze dne 21. prosince 1999 a článkem 7 citovaného zákona č. 166/2002 a čl. 3 odst. 3 vládního nařízení s mocí zákona č. 157 ze dne 17. března 1995, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice 93/37/EHS (⁽¹⁾), 93/36/EHS (⁽²⁾), 92/50/EHS (⁽³⁾) a 93/38/EHS (⁽⁴⁾) a z článků 43 a 49 Smlouvy o ES a ze zásad transparentnosti a rovného zacházení, které jsou jejich logickým důsledkem;
- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise uvádí, že důsledkem čl. 2 odst. 1 zákona č. 109/94 a čl. 3 odst. 3 vládního nařízení s mocí zákona č. 157 ze dne 17. března 1995, podle kterých se právní úprava zadávání veřejných zakázek na stavební práce vztahuje i na smlouvy, ve kterých z ekonomického hlediska převažuje prvek stavebních prací, avšak ve vztahu k jiným službám má jednoznačně akcesorickou povahu, je vynětí mnohých veřejných zakázek na služby a na dodávky z použití relevantních právních předpisů Společenství, a to ze směrnic 92/50/EHS a 93/36/EHS.

Vzhledem k tomu, že prahové hodnoty použitelné v těchto směrnicích jsou výrazně nižší než prahové hodnoty v případě použití směrnice 93/37/EHS, sporné právní předpisy v důsledku toho umožňují, aby, bez dodržení postupů stanovených ve směrnicích 92/50/EHS a 93/36/EHS, ceny smíšených veřejných zakázek na služby a stavební práce, na dodávky a stavební práce nebo na dodávky, stavební práce a služby překračovaly prahové hodnoty směrnic 92/50/EHS a 93/36/EHS, avšak byly nižší než prahové hodnoty stanovené pro zadávání veřejných zakázek na stavební práce podle směrnice 93/37/EHS z pouhého důvodu, že ačkoliv mají stavební práce akcesorickou povahu, z ekonomického hlediska převažují. Z tohoto hlediska sporné právní předpisy porušují uvedené směrnice 92/50/EHS a 93/36/EHS.

Právní úprava stavebních prací vykonaných soukromými osobami jako alternativa urbanizačních příspěvků

Komise má za to, že čl. 2 odst. 5 zákona č. 109/94 ve spojení se zákony č. 1150 z roku 1942 a č. 10 z roku 1977 a následnými změnami a doplněními, které umožňují přímé zadávání zakázek na urbanizační práce držiteli stavebního povolení nebo schváleného plánu rozparcelování, porušuje směrnici 93/37/EHS z důvodu, že osvobozuje od povinnosti dodržovat

postupy stanovené v této směrnici v případě smlouvy mezi soukromou osobou a veřejnou správou, která obsahuje víc stavebních děl nebo prací, které pokud se vezmou v úvahu odděleně, mají nižší hodnotu, než je prahová hodnota v případě použití uvedené směrnice, ale jejichž celková cena převyšuje tuto prahovou hodnotu.

Právní úprava zadávání zakázek na projektovací práce a na řízení stavebních prací, jejichž cena je nižší než prahové hodnoty Společenství

Komise uvádí, že články 17 a 30 zákona č. 109/94, podle kterých zadavatelé mohou zadávat dotčené zakázky na svěřenském základě, aniž by museli dodržovat jakoukoliv formu zveřejňování, jsou v rozporu se zásadou transparentnosti vyplývající z článku 49 Smlouvy o ES. Mimoto dovolávání se postupů ověřování praxe a kvalifikace poskytovatelů služeb není samo o sobě dostačující k zajištění dodržování uvedené zásady transparentnosti, pokud nestanoví minimální formy oznámení, které mohou umožnit porovnání s ostatními soutěžiteli za rovných podmínek pro všechny případné uchazeče o zakázku na poskytování služeb.

Právní úprava zadávání zakázek na služby řízení stavebních prací

Komise konstatuje, že čl. 27 odst. 2 zákona 109/94 porušuje s ohledem na cenu zadávaných zakázek na služby a použitou právní úpravu směrnicí 92/50/EHS a 93/38/EHS a články 43 a 49 Smlouvy o ES z důvodu, že umožňuje přímé zadávání zakázek na služby řízení stavebních prací osobě pověřené projektováním bez jakéhokoli porovnání s ostatními soutěžiteli.

Právní úprava zadávání zakázek na kolaudační služby

Komise má za to, že režim stanovený v článku 28 zákona č. 109/94, který zadavateli umožňuje přímý výběr osob pověřených kolaudací mimo vlastní struktury zadavatele bez zveřejnění vyhlášení veřejné soutěže, jakož i jiné formy přímého zveřejnění, které by umožnilo všem případným uchazečům o zakázku účastnit se zadávání zakázek na kolaudační služby, je s ohledem na cenu těchto služeb a použitou právní úpravu v rozporu se směrnicí 92/50/EHS a 93/38/EHS a zásadou transparentnosti vyjádřenou v člancích 43 a 49 Smlouvy o ES.

Právní úprava financování projektu

Články 37a an. zákona č. 109/94 upravují institut „financování projektu“. Účelem tohoto institutu je umožnit uskutečňování veřejných stavebních prací prostřednictvím koncese udělované na základě nabídek předkládaných osobami působícími mimo veřejnou správu tzv. „navrhovateli“.

Komise uvádí, že tato právní úprava způsobu udělování koncese zvýhodňuje navrhovatele vůči všem ostatním případným soutěžitelům ze dvou hledisek. Zaprvé z procesního hlediska je navrhovatel automaticky vyzván k účasti na vyjednávacím řízení o udělení koncese, aniž by se konalo jakékoliv porovnávání jeho nabídky s nabídkami předloženými účastníky předcházejících částí veřejné soutěže. Jestliže jsou tedy ve veřejné soutěži předloženy více než dvě nabídky, které jsou výhodnější než původní nabídka navrhovatele, vyjednávací řízení se bude přesto týkat pouze dvou nejvýhodnějších nabídek a nabídky navrhovatele. Zadruhé z hmotněprávního hlediska je v podstatě ustanovení ve prospěch navrhovatele o možnosti měnit svou nabídku v průběhu vyjednávacího řízení za účelem její úpravy ve vztahu k nabídce, která je považována veřejnou správou za nejvýhodnější, přiznáním prioritního postavení navrhovateli v udělování koncese.

Komise tvrdí, že přiznání navrhovateli výše uvedených výhod ve vztahu k případným koncesionářům je v rozporu se zásadou rovného zacházení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 54.

⁽²⁾ Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 84.

Opravný prostředek podaný 29. září 2004 The Sunrider Corporation proti rozsudku vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-203/02 ⁽¹⁾ mezi The Sunrider Corporation a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM). Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byl Juan Espadafor Caba.

(Věc C-416/04 P)

(2004/C 300/55)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen 29. září 2004 opravný prostředek podaný The Sunrider Corporation, se sídlem v Torrance, Kalifornii (USA), zastoupenou A. Kockläunerem, právníkem, proti rozsudku vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-203/02 mezi The Sunrider Corporation a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byl Juan Espadafor Caba.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil v celém rozsahu rozhodnutí Soudu prvního stupně ze dne 8. července 2004 ve věci T-203/03 (dále jen „napadené rozhodnutí“);
2. uložil Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (dále jen „OHIM“) náhradu nákladů řízení před Soudním dvorem;
3. zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 8. dubna 2002 ve věci R 1046/2000-1;
4. uložil Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (dále jen „OHIM“) náhradu nákladů řízení před Soudem prvního stupně a OHIM.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty:

Účastník řízení podávající opravný prostředek tvrdí, že rozsudek Soudu prvního stupně by měl být zrušen z těchto důvodů:

Porušení čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení o ochranné známce Společenství ve spojení s čl. 15 odst. 3 téhož nařízení (neoprávněné užívání)

Soud prvního stupně nesprávně vyložil čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení o ochranné známce Společenství ve spojení s čl. 15 odst. 3 téhož nařízení v rozsahu, v němž nesprávně přihlédl k užívání ochranné známky třetí osobou.

V tomto ohledu Soud prvního stupně nesprávně vyložil rozdělení důkazního břemene podle čl. 15 odst. 1 a 3 nařízení o ochranné známce Společenství. Soud prvního stupně rovněž zohlednil nepřesvědčivá (implicitní) tvrzení a důkazy předložené tím, kdo podal námitky. Dále Soud prvního stupně spoléhal na domněnky místo spolehlivých důkazů. Konečně Soud prvního stupně měl přezkoumat, zda v době rozhodnutí Soudu prvního stupně ve světle veškerých relevantních faktických i právních skutečností mohlo být v souladu s právními předpisy přijato nové rozhodnutí s totožným výrokem jako napadené rozhodnutí.

Porušení čl. 43 odst. 2 nařízení o ochranné známce Společenství: Nedostatečný důkaz namítané ochranné známky

Dále Soud prvního stupně porušil čl. 43 odst. 2 nařízení o ochranné známce Společenství v rozsahu, v němž nesprávně vyložil pojem skutečného užívání ve smyslu téhož článku.

Zejména Soud prvního stupně dostatečně nezohlednil, že:

— ten, kdo podal námitky, předložil pouze tři faktury za rok 1996 představující celkovou částku nepřesahující 3 476,00 EUR;

- ten, kdo podal námitky předložil pouze dvě faktury za rok 1997 představující celkovou částku nepřesahující 1 306,00 EUR;
- předmětné zboží bylo levné a tedy zboží hromadné produkce a hromadné spotřeby;
- toto zboží bylo relativně snadné prodat;
- předmětné zboží bylo prodáno v nejlepším případě jednomu jedinému zákazníkovi;

a že proto namítaná ochranná známka ES 372 221 „VITAF-RUIT“ nebyla uvedena do skutečného užívání ve smyslu čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení o ochranné známce Společenství, neboť její užívání bylo sporadické, příležitostné, minimální a nezahrnovalo podstatnou část území, na kterém byla chráněna.

Porušení čl. 8 odst. 1 pododdílu b) nařízení o ochranné známce Společenství

Dále porovnávané ochranné známky si nejsou zaměnitelně podobné, pokud jde o zboží „bylinné a vitamínové nápoje“, pro které se přihlašovaná ochranná známka č. 156 422 „VITAF-RUIT“ dožaduje ochrany. Zejména zboží „bylinné a vitamínové nápoje“ na jedné straně a „koncentrovaný ovocný džus“ na druhé straně jsou si pouze vzdáleně podobné, neboť mají jen málo styčných bodů.

To se zakládá na skutečnosti, že se porovnávané zboží liší, pokud jde o kvalitu výrobku, suroviny, okolnosti výroby, konkrétně strojové vybavení, know-how a výrobní zařízení, které jsou nezbytné pro výrobu daného zboží. Dále se porovnávané zboží liší, pokud jde o způsob používání, funkční vlastnosti a způsob distribuce. Proto nad případnými společnými charakteristikami daného zboží převažují jeho rozdíly.

(¹) Úř. věst. C 233, 28.09.2002, s. 26.

Opravný prostředek podaný dne 29. září 2004 proti usnesení vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-341/02, Regione Siciliana v. Komise Evropských společenství

(Věc C-417/04 P)

(2004/C 300/56)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 29. září 2004 opravný prostředek podaný Regione Siciliana,

zastoupeným Avvocatura dello Stato, proti rozsudku vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci Regione Siciliana v. Komise Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 8. července 2004.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

— v bodech 47, 48 a 49 usnesení jasně čteme, že právní základ soudního rozhodnutí vychází z článku 113 jednacího řádu Soudu prvního stupně, jehož znění je následující: „Soud může kdykoliv bez návrhu zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení“. V projednávaném případě ve spise nenacházíme žádnou stopu po tom, že nejsou „splněny podmínky řízení“, co by mohlo odůvodnit nepřipustnost, o níž bez návrhu rozhodl Soud. Navíc se Soud ani neobtěžoval vysvětlit, jaké by mohlo být a v čem by spočívalo toto „nesplnění podmínek řízení“ způsobilé zahájit zvláštní řízení stanovené v článku 113 jednacího řádu. Úplná absence odůvodnění v tomto ohledu způsobila velmi vážné porušení základních práv na obhajobu a zásady kontradiktornosti;

— porušení a nesprávné použití článku 230 ES, co se týče způsobilosti jednat za Regione Siciliana, a tudíž porušení základních práv na obhajobu;

— porušení a nesprávné použití čl. 4 odst. 1 prvního pododstavce nařízení Rady (EHS) č. 2052 ze dne 24. června 1988 (¹) v posledním znění;

— porušení a nesprávné použití čl. 9 odst. 1 nařízení (EHS) č. 4253/88 ze dne 18. prosince 1988 (²);

— vada odůvodnění z důvodu nesoudržnosti a svévolnosti;

— vada odůvodnění z důvodu kontradiktornosti, nelogičnosti a absence argumentů.

(¹) Úř. věst. L 185, s. 9.

(²) Úř. věst. L 374, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Audiencia Provincial de Barcelona - Sección Decimoquinta ze dne 28. června 2004 ve věci MATRATZEN CONCORD, AG proti HUKLA-GERMANY, S.A.

(Věc C-421/04)

(2004/C 300/57)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Audiencia Provincial de Barcelona - Sección Decimoquinta (Španělsko) ze dne 28. června 2004 ve věci MATRATZEN CONCORD, AG proti HUKLA-GERMANY, S.A., které došlo kanceláři Soudního dvora dne 1. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Audiencia Provincial de Barcelona žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Může platnost zápisu ochranné známky v jednom členském státě představovat zastřené omezování obchodu mezi členskými státy, jestliže tato ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost nebo slouží v oblasti obchodu k označení výrobku, na který se vztahuje, nebo jeho druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo jiných vlastností výrobku v jazyce jiného členského státu, pokud se tímto jazykem nemluví v prvním státě, jako tomu může být u španělské ochranné známky „MATRATZEN“ k označení matrací a souvisejících výrobků?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Social Security Commissioner, Londýn, ze dne 14. září 2004, ve věci Sarah Margaret Richards proti Secretary of State for Work and Pensions.

(Věc C-423/04)

(2004/C 300/58)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Social Security Commissioner, Londýn, ze dne 14. září 2004 ve věci Sarah Margaret Richards a Secretary of State for Work and Pensions, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 4. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Social Security Commissioner žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

(1) Zakazuje směrnice 79/7⁽¹⁾ odmítnutí starobního důchodu transsexuáloví, jehož pohlaví bylo operací změněno z mužského na ženské, do doby dosažení věku 65 let a který

by jinak měl nárok na starobní důchod ve věku 60 let, pokud by byl vnitrostátním právem považován za ženu?

(2) Pokud ano, ke kterému datu by mělo rozhodnutí Soudního dvora o otázce 1 nabýt právních účinků?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 6, 10.1.1979, s. 24).

Žaloba podaná dne 4. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice

(Věc C-424/04)

(2004/C 300/59)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. října 2004 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou K. Wiednerem a B. Stromským, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Francouzská republika tím, že nezajistila dodržování povinnosti svěřené zadavateli spočívající v zajištění skutečné soutěže přítomností minimálně 5 účastníků v rámci omezeného řízení, i když nebyl stanoven rozsah počtu účastníků, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 19.2 směrnice Rady 93/36/EHS ze dne 14. června 1993⁽¹⁾, článku 27.2 směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992⁽²⁾ a článku 22.2 směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993⁽³⁾;

2. určil, že Francouzská republika tím, že vyloučila z rozsahu působnosti francouzského zákona o veřejných zakázkách smlouvy, jejichž předmětem jsou půjčky nebo finanční závazky, které jsou určeny k pokrytí potřeb financování nebo finančních prostředků a které nesouvisí s transakcemi s nemovitostmi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 1 písm. a) odrážky vii) směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 a čl. 1 odst. 4 písm. c) odrážky iv) směrnice Rady 93/38/EHS⁽⁴⁾;

3. určil, že Francouzská republika tím, že nezajistila dodržování povinnosti, aby veřejné zakázky, jejichž předmětem jsou:

— právní služby;

— sociální a zdravotní služby;

- rekreační, kulturní a sportovní služby;
- služby vzdělávání a služby poskytující odbornou kvalifikaci a uplatnění,

byly podřízeny, pokud jde o jejich zadávání, povinností týkajícím se definice poskytování služby s odkazem na normy, pokud existují, jakož i zaslání oznámení o zadání, bez výslovného uvedení, že byly dodrženy pravidla a zásady stanovené Smlouvou,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají v rámci dodržování zásad a pravidel stanovených Smlouvou (článek 49), a zejména zásady rovného zacházení, zásady transparentnosti, jejichž důsledkem je adekvátní publicita;

4. uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Francouzský zákon o veřejných zakázkách není v určitých ohledech v souladu s principy a zásadami Smlouvy o ES a směrnicemi Společenství o veřejných zakázkách.

Francouzská republika tím, že nejdříve nezajistila dodržování povinnosti svěřené zadavateli, spočívající v zajištění přítomnosti minimálního počtu pěti účastníků v případě nestanovení rozsahu počtu účastníků, nesplnila povinnost uvedenou ve směrnicích Společenství spočívající v zajištění skutečné soutěže v určitých omezených řízeních pro zadávání veřejných zakázek.

Francouzská republika rovněž nesplnila svoje povinnosti tím, že vyloučila z rozsahu působnosti francouzského zákona o veřejných zakázkách smlouvy, jejichž předmětem jsou půjčky nebo finanční závazky, které jsou určeny k pokrytí potřeb financování nebo finančních prostředků a které nesouvisí s transakcemi s nemovitostmi. Tyto smlouvy přitom spočívají v poskytování služeb, a spadají tak do rozsahu působnosti směrnic. Nemohou být krom toho považovány za podléhající výjimce týkající se cenných papírů a jiných finančních nástrojů.

Nakonec Francouzská republika porušila zásadu zákazu diskriminace stanovenou v článku 49 ES a zásadu transparentnosti, tím, že vyloučila určité zakázky na služby z povinnosti zajistit adekvátní úroveň publicity.

-
- (¹) Směrnice Rady 93/36/EHS o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na dodávky (Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 1).
 (²) Směrnice Rady 92/50/EHS o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 1).
 (³) Směrnice Rady 93/37/EHS o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 54).
 (⁴) Směrnice Rady 93/38/EHS ze dne 14.06.1993 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 84).

Žaloba podaná dne 4. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-425/04)

(2004/C 300/60)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. října 2004 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Wouterem Wilsem a Claudiem Loggim, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že tím, že Spolková republika Německo nepřijala ve stanovené lhůtě všechny právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES (¹) o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému do vnitrostátního práva, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 27 této směrnice;

— uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení směrnice 2001/16/ES uplynula dne 20. dubna 2003.

(¹) Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 1.

Opravný prostředek podaný 4. října 2004 Evropskou agenturou pro obnovu (EAR) proti rozsudku vydanému dne 7. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-175/03, Norbert Schmitt proti Evropské agentuře pro obnovu (EAR)

(Věc C-426/04 P)

(2004/C 300/61)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 4. října 2004 opravný prostředek podaný Evropskou agenturou pro obnovu (EAR), zastoupenou Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Lousem, Etiennem Marchalem a Sébastienem Orlandim, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 7. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-175/03, Norbert Schmitt proti Evropské agentuře pro obnovu (EAR).

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

rozhodl, že:

— Rozsudek Soudu (čtvrtého senátu) ze dne 7. července 2004 ve věci T-175/03 (Norbert Schmitt v. Evropská agentura pro obnovu) se v plném rozsahu ruší.

dále, aby novým rozsudkem rozhodl, že:

— Žaloba na neplatnost, jíž se napadá rozhodnutí EAR ze dne 25. února 2003 o ukončení smlouvy o zaměstnávání dočasného zaměstnance uzavřené se žalobcem v prvním stupni, se zamítá.

— Žalobci v prvním stupni, účastníci řízení, proti kterému je podán opravný prostředek, se ukládá náhrada nákladů řízení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Soud prvního stupně porušil zákaz rozhodovat ultra petita tím, že založil své rozhodnutí na důvodech a argumentech, jež nebyly žalobcem v prvním stupni přímo uvedeny ani dostatečně rozvedeny.

Soud se dále dopustil nesprávného právního posouzení tím, že vyložil článek 4 smlouvy o zaměstnávání dočasného zaměstnance uzavřené s N. Schmittem tak, že právo Agentury na ukončení této smlouvy je omezeno pouze na situace, které nastanou v důsledku značného snížení nebo ukončení aktivit Agentury před koncem jejího mandátu.

Soud se konečně dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že legitimní očekávání žalobce v prvním stupni bylo porušeno, ačkoli z odůvodnění rozsudku vyplývá, že se mu nedostalo žádného ujištění, které by bylo přesné, bezpodmínečné, souhlasné a v souladu s předpisy upravujícími režim ostatních zaměstnanců, pokud se jedná o jeho zaměstnávání až do konce skutečného mandátu Agentury.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 8. července 2004 ve věci Finanzamt Eisleben proti Feuerbestattungsverein Halle e. V.

(Věc C-430/04)

(2004/C 300/62)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 8. července 2004 ve věci Finanzamt Eisleben proti Feuerbestattungsverein Halle e. V.,

které došlo kanceláři Soudního dvora dne 7. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesfinanzhof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Může se soukromá osoba povinná k dani, která je v soutěžním vztahu k veřejnoprávnímu subjektu a která uplatňuje, že jeho nezdanění nebo příliš nízké zdanění je protiprávní, dovolat čl. 4 odst. 5 druhého pododstavce směrnice 77/388/EHS ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesgerichtshof ze dne 29. června 2004 ve věci řízení o stížnosti Massachusetts Institute of Technology.

(Věc C-431/04)

(2004/C 300/63)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesgerichtshof ze dne 29. června 2004 ve věci řízení o stížnosti Massachusetts Institute of Technology, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 7. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesgerichtshof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Znamená pojem „kombinace účinných látek léčivého přípravku“ ve smyslu čl. 1 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 1768/92 ze dne 18. června 1992 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro léčivé přípravky ⁽¹⁾, že složky, z nichž se kombinace skládá, jsou každá sama o sobě účinnou látkou s léčivým účinkem?

2. Je „kombinací účinných látek léčivého přípravku“ také případ, kdy u kombinace látek složené ze dvou složek je jedna složka uznanou látkou s léčivými účinky pro určitou indikaci a druhá složka umožňuje takovou formu podávání léčivého přípravku, která způsobuje změnu účinnosti léčivého přípravku pro tuto indikaci (implantát in vivo s kontrolovaným uvolňováním účinné látky za účelem zabránění toxickým účinkům)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 182, s. 1.

Žaloba podaná dne 7. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Edith Cresson**(Věc C-432/04)**

(2004/C 300/64)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 7. října 2004 žaloba směřující proti E. Cresson podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Hansem Peterem Hartvigem a Julianem Curralllem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. konstatoval, že E. Cresson porušila povinnosti, které pro ni vyplývaly z článku 213 Smlouvy o ES;
2. následkem toho rozhodl o částečném či úplném propadnutí práv na důchod nebo veškerých dalších výhod spojených s těmito právy nebo na jiné dávky vyplácené E. Cresson, přičemž Komise ponechává na úvaze Soudního dvora, aby určil délku trvání a rozsah tohoto propadnutí;
3. uložil E. Cresson náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Během trvání jejího mandátu komisařky se E. Cresson dopustila nadřezování vůči svým dvěma přátelům v rozporu s obecným zájmem, jakož i s povinnostmi, které pro vyplývaly z článku 213 Smlouvy o ES. Jeden z nich byl zaměstnaný z iniciativy E. Cresson, ačkoliv jeho profil neodpovídal různým místům, pro která byl přijat. Jeho ochrana ze strany E. Cresson se poté několikrát opakovaně projevila tehdy, když jeho výkony byly zjevně nedostatečné co do kvality, kvantity a patřičnosti. Stejně tak, stále z iniciativy E. Cresson, byly nabídnuty smlouvy dalším z jejích přátel, aniž by odpovídaly požadavku nebo potřebě příslušných služeb. Jednání E. Cresson se neřídilo zájmem orgánu, ale v zásadě bylo motivováno vůlí poskytnout laskavost těmto dvěma osobám. V každém případě E. Cresson nikdy nepátrala po správnosti těchto rozhodnutí nebo použitých procedur, přestože kontrola byla nutná, neboť se jednalo o osoby, se kterými se přátelila. Toto jednání se proto zdá být základem nadřezování, nebo přinejmenším hrubé nedbalosti.

Žaloba podaná dne 8. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království**(Věc C-433/04)**

(2004/C 300/65)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 8. října 2004 žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou D. Triantafyllouem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- uznal, že ukládáním povinnosti příkazcům a podnikatelům, kteří využívají zahraničních smluvních partnerů neregistrovaných v Belgii, strhnout 15 % z částky dlužné na základě uskutečněných prací, a ukládáním týmž příkazcům a podnikatelům solidární odpovědnosti za daňové dluhy jejich smluvních partnerů neregistrovaných v Belgii, Belgické království nesplnilo povinnost, která pro něj vyplývá z článků 49 a 50 Smlouvy o založení Evropského společenství.
- uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Vnitrostátní právní úprava v odvětví stavebnictví, která příkazcům a podnikatelům ukládá strhnout z každé platby uskutečněné jejich smluvním partnerům neregistrovaným v Belgii 15 % z fakturované částky a zaplatit je belgickým úřadům pod hrozbou pokuty, s cílem zaručit platby a vymáhání případných daňových dluhů smluvních partnerů, představuje překážku volnému poskytování služeb, stanovenému články 49 a 50 ES. Současně tak porušení článků 49 a 50 představuje i solidární odpovědnost příkazců a podnikatelů za daňové dluhy jejich neregistrovaných smluvních partnerů ve výši až 35 % z celkové ceny prací, bez DPH.

Tato právní úprava může odradit podnikatele a příkazce od využívání smluvních partnerů neregistrovaných v Belgii. Automatické uplatnění solidární odpovědnosti příkazců a podnikatelů za daňové dluhy tak nerespektuje zásadu proporcionality a neodůvodněně zasahuje do vlastnického práva a do práva těchto příkazců a podnikatelů na obranu. Solidární odpovědnost příkazce a podnikatele se totiž uplatní automaticky, aniž by správní orgány musely prokázat existenci pochybení nebo spoluzavinění příkazce či podnikatele. Tato povinnost se též může vztahovat na daňové dluhy týkající se prací vykonaných smluvním partnerem pro jiné osoby. Nedodržení povinnosti strhnout výše uvedenou částku je trestána pokutou ve výši dvojnásobku částky, kterou je nutné strhnout.

Tato právní úprava vytváří rovněž skutečnou překážku pro neregistrované smluvní partnery, kteří hodlají nabízet své služby v Belgii. Musí totiž akceptovat fakt, že obdrží fakturovanou cenu sníženou o 15 %, i když nemají žádný daňový dluh, k jehož pokrytí by tato částka měla směřovat, a že mohou tuto částku získat zpět až po určité době po předložení žádosti o její vrácení.

Tato opatření nemohou být považována za objektivně odůvodněná. Především ve většině případů není poskytovatel služeb usazený v jiném členském státě plátcem daně, na niž se vztahuje právní úprava. Dále v případě, kdy je dlužná daň splatná či vymahatelná v Belgii, musí být mechanismus vytvořený tímto ustanovením pro jeho obecný charakter považován za nepřiměřený.

Konečně možnost registrace neodůvodňuje povinnost strhnout zmíněnou částku a solidární odpovědnosti. Kroky podniknuté v rámci řízení o registraci, které jdou nad rámec pouhé označovací povinnosti vůči belgickým úřadům, totiž znamenají, že registrace nepředstavuje skutečnou alternativu pro podniky, které nejsou usazené v Belgii, ale které hodlají vykonávat svou svobodu příležitostně nabízet své služby v Belgii. Požadavek registrace zbavuje ustanovení smlouvy, která mají za cíl zaručit volné poskytování služeb, veškerých užitečných účinků.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Korkein oikeus ze dne 6. října 2004 v trestním řízení vedeném proti Jan-Erik Anders Ahokainen a Mati Leppik.

(Věc C-434/04)

(2004/C 300/66)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Korkein oikeus, Finsko, ze dne 6. října 2004 v trestním řízení vedeném proti Jan-Erik Anders Ahokainen a Mati Leppik, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 11. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Korkein oikeus žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Má být článek 28 ES vykládán tak, že brání právním předpisům členského státu, podle kterých může dovážet nedanoturovaný etylalkohol s obsahem vyšším než 80 procent pouze ten, kdo k tomu získal povolení?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je třeba takový režim povolení považovat za přípustný na základě článku 30 ES?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de cassation de Belgique ze dne 6. října 2004 ve věci Sébastien Victor Leroy proti Ministère public

(Věc C-435/04)

(2004/C 300/67)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Cour de cassation de Belgique, Belgie, ze dne 6. října 2004 ve věci Sébastien Victor Leroy proti Ministère public, který došel kanceláři Soudního dvora dne 14. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour de cassation de Belgique žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Brání články 49 až 55 Smlouvy ze dne 25. března 1957 o založení Evropského společenství vnitrostátní právní úpravě prvního členského státu zakazující osobě bydlící a pracující v tomto státě užívat na jeho území vozidlo patřící leasingové společnosti usazené v druhém členském státě, pokud takové vozidlo nebylo zaregistrováno v prvním státě, i když bylo zaregistrováno ve druhém státě?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hof van Cassatie van België ze dne 5. října 2004 ve věci Léopold Henri van Esbroeck proti Openbaar Ministerie

(Věc C-436/04)

(2004/C 300/68)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Hof van Cassatie van België (Belgie) ze dne 5. října 2004 ve věci Léopold Henri van Esbroeck proti Openbaar Ministerie, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 13. října, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hof van Cassatie van België žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Musí být článek 54 prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě ze dne 19. června 1990 vykládán v tom smyslu, že pro belgický soud platí s ohledem na osobu, která byla v Belgii po 25. březnu 2001 před trestním soudem trestně stíhána pro tytéž činy, jako pro ty, za které byla rozsudkem norského trestního soudu dne 2. října 2002 odsouzena a za ně uložený trest nebo opatření byl již vykonán, pokud podle čl. 2 odst. 1 dohody ze dne 18. května 1999 uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* má být mimo jiné článek 54 prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě prováděn a uplatňován Norským královstvím teprve s účinností od 25. března 2001?

V případě, že Soudní dvůr odpoví na první otázku kladně:

2) Musí být článek 54 prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě ze dne 19. června 1990 ve spojení s článkem 71 této úmluvy vykládán v tom smyslu, že trestná jednání držení za účelem vývozu a dovozu, která se vztahují na stejné omamné prostředky a psychotropní látky všeho druhu, včetně kanabisu, a která jsou v různých státech, které podepsaly prováděcí úmluvu k Schengenské dohodě nebo v nichž je schengenský *acquis* prováděn a uplatňován, trestně stíháni jako vývoz a dovoz, mají být ve smyslu uvedeného článku 54 považovány za „tytéž činy“?

Žaloba podaná dne 15. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-437/04)

(2004/C 300/69)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 15. října 2004 žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou J.-F. Pasquierem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Belgické království zavedením daně, která porušuje daňovou imunitu Evropských společenství, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 3 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství;

— uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Zavedení místní daně, která zatěžuje osoby užívající nemovitosti a vlastníky práv k určitým nemovitostem nacházejícím se na území Région de Bruxelles-Capitale místním nařízením ze dne 23. července 1992, zakládá porušení daňové imunity Společenství uvedené v článku 3 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství ze dne 8. dubna 1964. Uvedené nařízení oproti předchozímu nařízení nově zavedlo ke zdanění osob užívajících nemovitosti daň zatěžující vlastníky v případě užívání nemovitosti, která rozlohou převyšuje určitou plochu, k podnikatelským účelům. Jak ukazují přípravné práce na nařízení ze dne 23. července 1992, toto zdanění vlastníků zakládá ve skutečnosti právní konstrukci určenou k obcházení daňové imunity, kterou požívá určitý počet osob nebo orgánů užívajících nemovitosti. Jsou to totiž tyto osoby a mezi nimi též Společenství, kdo jsou ve skutečnosti ekonomicky zatíženi daní, buď z důvodu smluvních ujednání, která jsou vkládána do nájemních smluv a podle kterých nesou tyto osoby včetně Společenství veškeré poplatky nebo daně zatěžující nemovitost, ledaže by byly nájemní smlouvou zproštěny, anebo z důvodu dopadu daně na cenu nájemného. Podle judikatury Soudního dvora však veškerá zákonná opatření, která, aniž by výslovně podrobovala Společenství dani, mají za následek a za zřejmý cíl, nepřímo nicméně však nutně, podporovat danění Společenství, porušují zásadu imunity.

Žaloba podaná dne 21. října 2004 Španělským královstvím proti Radě Evropské unie

(Věc C-442/04)

(2004/C 300/70)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 21. října 2004 žaloba směřující proti Radě Evropské unie podaná Španělským královstvím, zastoupeným Enriquem Braquehaisem Conesou, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil články 1 až 6 nařízení Rady (ES) č. 1415/2004⁽¹⁾ ze dne 19. července 2004, kterým se stanoví roční maximální intenzita rybolovu pro některé rybolovné oblasti a populace, jež provádí články 3 a 6 nařízení Rady (ES) č. 1954/2003⁽²⁾ ze dne 4. listopadu 2003 o řízení intenzity rybolovu týkající se některých rybolovných oblastí a zdrojů Společenství, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2847/93⁽³⁾ a zrušují nařízení (ES) č. 685/95⁽⁴⁾ a (ES) č. 2027/95⁽⁵⁾ a

— uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

porušení zásady zákazu diskriminace:

- a) protože nařízení (ES) č. 1415/2004, které je napadáno touto žalobou, je normou provádějící nařízení (ES) č. 1954/2003, konkrétně jeho články 3 a 6, týkající se roční maximální intenzity rybolovu pro každý členský stát a pro určité oblasti a populace stanovené v uvedených ustanoveních, napadené Španělským královstvím (věc C-36/04), v rozsahu, v němž jsou léta 1998 až 2002 použita jako referenční období, což znamená diskriminaci španělského loďstva z důvodu národnosti, protože v uvedených letech španělské loďstvo mělo na základě Aktu o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky k Evropským společenstvím a nařízení (ES) č. 685/95 a 2027/95 omezen přístup do oblastí ICES V b, VI, VII a VIII a, b, d a e,
- b) protože zřízení citlivé oblasti uvedené v článku 6 nařízení (ES) č. 1954/2003, provedeném nařízením (ES) č. 1415/2004, které je v projednávaném případě napadáno, je pro španělské loďstvo rovněž diskriminační, berouce v úvahu to, že nová citlivá oblast se částečně kryje s takzvaným „Irish Box“, ve kterém se na španělské loďstvo vztahovala omezení podle Smlouvy o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky.

zneužití pravomoci:

protože ochrany citlivé oblasti upravené v článku 6 nařízení (ES) č. 1954/2003, provedeným nařízením (ES) č. 1415/2004, které je nyní napadáno, mělo být dosaženo s použitím postupů stanovených v nařízení (ES) č. 850/1998, které stanoví technická opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů a týká se všech oblastí, u nichž bylo vědecky dokázáno, že splňují tuto podmínku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 258, 5.8.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 289, 7.11.2003, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 71, 31.3.1995, s. 5.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 199, 24.8.1995, s. 1.

Výmaz spojených věcí C- 451/02 a C-452/02 ⁽¹⁾

(2004/C 300/71)

Usnesením ze dne 27. července 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu spojených věcí C-451/02 a C-452/02 (žádosti Bundesfinanzhof o rozhodnutí o předběžné otázce): Hauptzollamt Bremen proti Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG (C-451/02) a ITG GmbH Internationale Spedition (C-452/02).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

Výmaz věci C-237/03 ⁽¹⁾

(2004/C 300/72)

Usnesením ze dne 22. července 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-237/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce tribunal d'instance de Roubaix): SA Banque Sofinco proti Daniel Djemoui, Carole Djemoui.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 2.8.2003.

Výmaz věci C-256/03 ⁽¹⁾

(2004/C 300/73)

Usnesením ze dne 25. srpna 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-256/03: Komise Evropských společenství proti Irsku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 2.8.2003.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 28. září 2004

ve věci T-310/00, MCI, Inc. proti Komisi Evropských
společenství ⁽¹⁾*(Hospodářská soutěž — Kontrola spojování podniků —
Žaloba na neplatnost — Právní zájem na podání žaloby —
Pravomoc Komise)*

(2004/C 300/74)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci 310/00, MCI, Inc., dříve MCI WorldCom, Inc., poté WorldCom, Inc., se sídlem v Ashburn, Virginie (Spojené státy), původně zastoupená K. Lasokem, J.-Y. Artem a B. Hartnettem, advokáty, poté zastoupená K. Lasokem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, podporovaná Spolkovou republikou Německo (zmocněnci: W.-D. Plessing a B. Muttelsee-Schön) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: původně P. Oliver, P. Hellström a L. Pignataro, poté P. Oliver a P. Hellström ve spolupráci s N. Khanem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), podporované Francouzskou republikou (zmocněnci: G. de Bergues a F. Million, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/790/ES ze dne 28. června 2000, kterým se prohlašuje spojení za neslučitelné se společným trhem a Smlouvou o EHP (věc COMP/M.1741 – MCI WorldCom/Sprint) (Úř. věst. 2003, L 300, s. 1), Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a N. J. Forwood, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 28. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí Komise 2003/790/ES ze dne 28. června 2000, kterým se prohlašuje spojení za neslučitelné se společným trhem a Smlouvou o EHP (věc COMP/M.1741 – MCI WorldCom/Sprint), se zrušuje.

2) Komise ponese své náklady řízení a mimoto se jí ukládá rovněž náhrada nákladů řízení MCI, Inc.

3) Spolková republika Německo a Francouzská republika ponесou své náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 355, 9.12.2000.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 30. září 2004

ve věci T-246/02, Albano Ferrer de Moncada proti Komisi
Evropských společenství ⁽¹⁾*(Úředníci — Posudek — Opožděné vypracování — Náhrada
za způsobenou újmu)*

(2004/C 300/75)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-246/02, Albano Ferrer de Moncada, úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v Lucemburku (Lucembursko), zastoupený G. Vandersandenem, L. Levim a A. Fincheinsteinem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: C. Berardis-Kayser, ve spolupráci s D. Waelbroeckem, advokáti, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení rozhodnutí, ve kterém Komise implicitně zamítla žádost žalobce ze dne 28. srpna 2001 směřující k poskytnutí náhrady škody z důvodu opoždění při vypracování posudků na žalobce za období 1995/1997 a 1997/1999 a v případě potřeby rozhodnutí, ve kterém Komise implicitně zamítla stížnost žalobce ze dne 14. ledna 2002, a jednak návrh na náhradu škody v rámci nápravy újmy způsobené žalobci z důvodu opožděného vypracování těchto posudků, Soud (třetí senát), ve složení J. Azizi, předseda, M. Jaeger a F. Dehousse, soudci, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 30. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Komisi se ukládá zaplatit žalobci částku 7 000 eur, přičemž se tato částka připojuje k částce 1 000 eur, kterou již Komise zaplatila.

2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.

3) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 247, 12.10.2002.

2) Žalobci ponese své náklady, jakož i náklady vzniklé Komisi.

3) Finská republika ponese své náklady.

(¹) Úř. věst. C 305, 7.12.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 30. září 2004

ve věci T-313/02, David Meca-Medina, Igor Majcen proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Hospodářská soutěž — Volný pohyb služeb — Antidopingová úprava přijatá Mezinárodním olympijským výborem (MOV) — Úprava čistě sportovní povahy)

(2004/C 300/76)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-313/02, David Meca-Medina, s bydlištěm v Barceloně (Španělsko) a Igor Majcen, s bydlištěm v Ljublaně (Slovinsko), zastoupení J.-L. Dupontem, advokátem, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: O. Beynetová a A. Bouquet, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), podporované Finskou republikou, (zmocněnkyně: T. Pynnä, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 1. srpna 2002, kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobci proti Mezinárodnímu olympijskému výboru (MOV), kterou se domáhali určení neslučitelnosti některých správních ustanovení přijatých Mezinárodním olympijským výborem a prováděných Mezinárodní plaveckou federací (FINA), jakož i některých jednání týkajících se kontroly dopingů, s pravidly Společenství v oblasti hospodářské soutěže a volného pohybu služeb (věc COMP/38158 – Meca-Medina a Majcen v. MOV), Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili a M. Vilaras, soudci; vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada, vydal dne 30. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 30. září 2004

ve věci T-16/03, Albano Ferrer de Moncada proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Úředníci — Posudek — Nedostatky v řízení — Odůvodnění — Zrušení posudku — Náhrada za způsobenou újmu)

(2004/C 300/77)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-16/03, Albano Ferrer de Moncada, úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v Lucemburku (Lucembursko), zastoupený G. Vandersandenem, L. Levim a A. Finchelesteinem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, ve spolupráci s D. Waelbroeckem, advokáti, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení posudku na žalobce za období 1995/1997 a jednak návrh na náhradu škody, Soud (třetí senát), ve složení J. Azizi, předseda, M. Jaeger a F. Dehousse, soudci, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 30. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Posudek na žalobce za období 1995/1997 se zrušuje.

2) Komisi se ukládá zaplatit žalobci částku 1 000 eur.

3) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 83, 5.4.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 28. září 2004****ve věci T-216/03, Mario Paulo Tenreiro proti Komisi
Evropských společenství⁽¹⁾****(Úředníci — Mobilita — Zamítnutí služebního povýšení —
Porovnání zásluh)**

(2004/C 300/78)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-216/03, Mario Paulo Tenreiro, úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v Kraainem (Belgie), zastoupený G. Vandersandenem, advokátem, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: A. Bordes a L. Lozano Palacios, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je v zásadě návrh na zrušení rozhodnutí Komise zveřejněného 14. srpna 2002, jímž se stanoví seznam úředníků služebně povýšených do platové třídy A4 v roce 2002, z důvodu, že neobsahuje žalobcovo jméno, Soud (samosoudce: M. Pirrung); vedoucí soudní kanceláře: D. Christensen, rada, vydal dne 28. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Každý účastník ponese své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 23.8.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 2. září 2004****ve věci T-291/02, González y Díez SA proti Komisi Evrop-
ských společenství⁽¹⁾****(ESUO — Státní podpory — Žaloba na neplatnost —
Žaloba, která se stala bezpředmětnou — Nevydání rozhodnutí
ve věci — Rozhodnutí o nákladech řízení)**

(2004/C 300/79)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci T-291/02, González y Díez SA, se sídlem ve Villabona-Llanera (Španělsko), původně zastoupená J. Folguerou Crespem, A. Martínezem Sánchezem a J.C. Engrou Morenem, poté J. Folguerou Crespem a A. Martínezem Sánchezem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnkyně: V. Kreuzschitz a J.L. Buendía Sierra), jejímž předmětem je žaloba, kterou

se žalobkyně domáhá zrušení článků 1, 2 a 5 rozhodnutí Komise č. 2002/827/ESUO ze dne 2. července, kterým bylo rozhodnuto o poskytnutí podpor Španělskem ve prospěch podniku González & Díez v letech 1998, 2000 a 2001 (Úř. věst. L 296, s. 80), Soud (druhý rozšířený senát), ve složení J. Pirrung, předseda senátu, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová a S. S. Papasavvas, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 2. září 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) *Není namístě rozhodnout o projednávané žalobě.*
- 2) *Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, 23.11.2002.

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 21. září 2004****ve věci T- 310/03 R, Kreuzer Medien GmbH proti Evrop-
skému parlamentu a Radě Evropské unie****(Předběžné opatření — Návrh na odklad provádění —
Přípustnost návrhu podaného vedlejším účastníkem)**

(2004/C 300/80)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-310/03 R, Kreuzer Medien GmbH, se sídlem v Lipsku (Německo), zastoupená M. Lenzem, advokátem, podporovaná Falstaff Verlags GmbH, se sídlem v Klosterneuburgu (Rakousko), zastoupenou W.-G. Schärfem, advokátem, proti Evropskému parlamentu (zmocněnci: E. Waldherr a U. Rösslein, s adresou pro účely doručování v Lucemburku) a Radě Evropské unie (zmocněnkyně: E. Karlsson), podporovaným Komisí Evropských společenství (zmocněnci: M.-J. Jonczy, L. Pignataro-Nolin a F. Hoffmeister, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), Španělským královstvím (zmocněnkyně: L. Fraguas Gadea, s adresou pro účely doručování v Lucemburku) a Finskou republikou (zmocněnci: A. Guimaraes-Purokoski a T. Pynnä, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh předložený Falstaff Verlags GmbH na základě článku 243 ES, směřující k odkladu provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/33/ES ze dne 26. května 2003 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se reklamy na tabákové výrobky a sponzorství souvisejícího s tabákovými výrobky (Úř. věst. L 152, s. 16), předseda Soudy vydal dne 21. září 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 19. července 2004

ve věci T-439/03 R II, Ulrike Eppe proti Evropskému parlamentu

(Řízení o předběžném opatření — Výběrové řízení — Nový návrh — Přípustnost — Naléhavost — Nepřítomnost)

(2004/C 300/81)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-439/03 R II, Ulrike Eppe, s bydlištěm v Hanoveru (Německo), zastoupená D. Rogallou, advokátem, proti Evropskému parlamentu (zmocněnci: J. de Wachter a N. Lorenz), jejímž předmětem je návrh na zrušení výběrového řízení EUR/A/167/02 a opětovné uspořádání tohoto výběrového řízení za přítomnosti žalobkyně, a podpůrně návrh, aby bylo Evropskému parlamentu zakázáno provádět nábor na základě výše zmíněného výběrového řízení, předseda Soudu vydal dne 19. července 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 9. července 2004 Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-277/04)

(2004/C 300/82)

(Jednací jazyk: bude určen v souladu s čl. 131 odst. 2 jednacího řádu — Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 9. července 2004 žaloba směřující proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) podaná Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, se sídlem v Brémách (Německo), zastoupenou U. Sanderem.

Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem byla Johnson's Veterinary Products Limited, se sídlem v Sutton Coldfield (Spojené království).

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu R 560/2003-1 ze dne 27. dubna 2004;
- uložil žalovanému úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Johnson's Veterinary Products Limited

Přihlášená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „VITA-COAT“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 5 a 21 (šampóny, kondicionéry, přípravky na vlasy a pleť, deodoranty, prostředky na hubení roztočů, vši, blech a ostatních parazitů; vše pro zvířata, jakož i kartáče a hřebeny pro zvířata)

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německá slovní ochranná známka „VITAKRAFT“

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání žalobkyně

Žalobní důvody:

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94;
- nesprávné posouzení původní rozlišovací způsobilosti a používáním zvýšené rozlišovací způsobilosti namítané ochranné známky;
- nesprávné posouzení vlivu totožnosti sporných označení začínajících „VITA“;
- nesprávné posouzení fonetické a pojmové podobnosti sporných označení;
- chybějící zohlednění rozsáhlé totožnosti výrobků.

Žaloba podaná dne 6. srpna 2004 F proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-324/04)**

(2004/C 300/83)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 6. srpna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství F, s bydlištěm v Rhodé St Genèse (Belgie), zastoupeným Ericem Boigelotem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí PMO2 (Úřad pro správu a vypořádávání individuálních nároků – odměny, služební cesty, znalci) ze dne 8. ledna 2004, kterým se stanoví způsoby prvního navrácení částek, jež byly žalobci bezdůvodně vyplaceny,
- zrušil rozhodnutí PMO1 (Úřad pro správu a vypořádávání individuálních nároků – správa individuálních peněžitých nároků) ze dne 18. ledna 2003, kterým se odnímá odlučné, jež bylo žalobci již vyplaceno,
- zrušil rozhodnutí PMO2 ze dne 9. února 2004, kterým se stanoví způsoby navrácení částek, jež byly žalobci bezdůvodně vyplaceny,
- zrušil rozhodnutí vydané Orgánem oprávněným ke jmenování dne 2. července 2004 a oznámené žalobci dne 7. července 2004, jímž se odpovídá na žalobcem podanou stížnost,
- zrušil jakýkoli akt navazující na tato rozhodnutí nebo s nimi související, který by byl vydán po podání žaloby
- uložil povinnost nahradit veškeré částky, které byly nebo budou strženy z žalobcovy mzdy od února 2004, zvýšené o úrok ve výši 5, 25 % počítaný od data podání stížnosti,
- přiznal žalobci náhradu za nemajetkovou újmu vyčíslenou ex aequo et bono na 3 000 eur z titulu náhrady škody s výhradou navýšení v průběhu řízení,
- uložil v každém případě žalované náhradu nákladů řízení, včetně výdajů a odměny poradce, na kterého se žalobce obrátil za účelem podání žaloby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce vstoupil do služeb Komise dne 16. září 1987. Nejprve byl zaměstnán v Lucemburku a od 1. dubna 1989 začal pracovat v Bruselu. Jak v Lucemburku, tak v Bruselu žalobce pobíral odlučné.

Když byl žalobce přeložen do Bruselu, Komise mu napadenými rozhodnutími odňala se zpětnou platností toto odlučné, neboť zjistila, že žalobce bydlel a pracoval v Bruselu v rozhodném období od 16. března 1982 do 15. března 1987. Komise rovněž stanovila způsob, jakým má žalobce vrátit částky, jež mu byly neoprávněně vyplaceny.

Žalobce na podporu své žaloby uvádí, že došlo k porušení článků 69 a 85 Řádu, článku 4 přílohy VII k Řádu, jakož i zásady řádné správy, ochrany legitimního očekávání a rovného zacházení. Uplatňuje rovněž, že byla porušena povinnost opatrnosti a došlo ke zjevně nesprávnému posouzení. Za těchto okolností žalobce zejména uplatňuje, že v rozhodném období pracoval pro zahraniční profesní organizaci ocelářských podniků. Žalobce je toho názoru, že je třeba tuto organizaci považovat za mezinárodní, a proto by se nemělo přihlížet k době, po kterou v ní pracoval. Žalobce rovněž uplatňuje, že každopádně nebyl po valnou část rozhodného období trvale v Bruselu, neboť jeho hospodářská činnost se v tomto období soustřeďovala v zahraničí.

Žaloba podaná dne 11. srpna 2004 House of Donuts International proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**(Věc T-333/04)**

(2004/C 300/84)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 11. srpna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) House of Donuts International, George Town, Grand Cayman (British West Indies), zastoupeným N. Deckerem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- prohlásil, že přihláška ochranné známky Společenství č. 474 486 podaná žalobcem musí být přijata;
- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 12. května 2004 (věc R 1034/2001-4);
- uložil osobě, která podala námitky, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství:	Žalobce
Přihlašovaná ochranná známka Společenství:	Obrazová známka „House of Donuts International“ pro zboží a služby tříd 30, 32 a 42 (mj. donuty, muffiny, croissanty, minerální a syčené vody a restaurační, kavárenské a cateringové služby) – přihláška č. 474 486
Majitel ochranné známky nebo označení dovolávaných v námitkovém řízení:	Panrico S.A.
Namítaná ochranná známka nebo označení:	Španělské slovní a obrazové známky „DONUT“ a „donuts“ pro zboží a služby tříd 30, 32 a 42 (mj. různé druhy cukrářského zboží, moučníky, sladkosti a bonbony, ovocné nápoje a ovocné šťávy a kavárenské, barové, restaurační, hotelové a kempingové služby)
Rozhodnutí námitkového oddělení:	Odmítnutí přihlášky ochranné známky
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání žalobce
Žalobní důvody:	Kolidující ochranné známky nejsou podobné. Osobě, která podala námitky by nemělo být zaručeno výlučné právo používat slova „DONUT“ a „donuts“.

Žaloba podaná dne 23. srpna 2004 Parfümerie Douglas GmbH proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-349/04)

(2004/C 300/85)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 23. srpna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmoni-

zaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Parfümerie Douglas GmbH, Hagen (Spolková republika Německo), zastoupenou Christophem Schumannem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem byl Jürgen Heinz Douglas, Hamburg (Spolková republika Německo).

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- přijal podanou žalobu spolu s připojenými dokumenty, konstatoval včasné a řádné podání žaloby proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu ze dne 24. května 2004 ve věci R 795/2002-4 a uvedené rozhodnutí zrušil, zamítl odvolání a uložil Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství:	Žalobkyně
Přihlašovaná ochranná známka Společenství:	Slovní známka „Douglas beauty spa“ pro služby třídy 39 (Pořádání a zprostředkování zájezdů, průvodcovství; zprostředkování hotelových pokojů a jiného ubytování) – přihláška č. 1 459 197
Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v odvolacím řízení:	Jürgen Heinz Douglas
Namítaná ochranná známka nebo označení:	Německá ochranná známka „Douglas Touristik“ pro služby třídy 39 (Pořádání a zprostředkování zájezdů; pronájem motorových vozidel a člunů).
Rozhodnutí námitkového oddělení:	Odmítnutí přihlášky
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání žalobkyně
Žalobní důvody:	Porušení ustanovení článků 42, 43, 74 a 79 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ve spojení s pravidly 15, 16 a 18 nařízení Komise (ES) č. 2868/95

**Žaloba podaná dne 1. září 2004 Rakouskou republikou
proti Komisi Evropských společenství****(Věc T-361/04)**

(2004/C 300/86)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 1. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Rakouskou republikou, zastoupenou Dr. Haraldem Dossi, ministerským radou, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— prohlásil za neplatné rozhodnutí Komise, které je základem dopisu Komise ze dne 22. června 2004 a kterým Komise zamítla předložení návrhu pro následnou úpravu ekobodů nebo srovnatelnou úpravu pro zajištění ochrany životního prostředí a zdraví obyvatelstva na trvalém a ekologickém základě ve smyslu cílů Protokolu č. 9 k aktu o přistoupení z roku 1994 a tím zamítla definitivně příslušnou výzvu Rakouské republiky ze dne 31. března 2004 určenou Komisi, aby konala;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Protokol č. 9 o silniční a železniční dopravě, jakož i kombinované dopravě v Rakousku k aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a úpravách smluv zakládajících Evropskou unii ze dne 24. června 1994 obsahuje zvláštní úpravu pro tranzit těžkých nákladních vozidel přes Rakousko k ochraně životního prostředí a zdraví lidí. Podle žalobkyně má tato úprava za cíl snížit celkové emise NO_x z nákladních vozidel při tranzitu přes Rakousko [...] v časovém období mezi 1. lednem 1992 a 31. prosincem 2003 podle tabulky v příloze 4 o 60 %. Podle smyslu a cíle tohoto právního předpisu je třeba tímto snížit celkové emise NO_x o 60 %.

Žalobkyně uvádí, že čl. 11 odst. 4 Protokolu stanoví, že je třeba dosáhnout usilovaného 60 % snížení emisí NO_x z projíždějících těžkých nákladních vozidel na trvalý a ekologický základ a že tedy vychází z toho, že tento cíl uvedený v Protokole o formálním skončení tranzitního režimu ke dni 31. prosince 2003 má takový účinek. Podle právního názoru Rakouské republiky jsou cíle tohoto protokolu nadále závazné a vydání následné úpravy ekobodů v souladu s primárním právem nebo úpravy zaručující cíl Protokolu o tranzitu srovnatelným způsobem je právně nezbytné.

Žalobkyně uplatňuje, že nařízení vydané mezitím Radou a Evropským parlamentem (ES) č. 2327/2003 ⁽¹⁾ neodpovídá cíli zajištění ochrany životního prostředí a zdraví obyvatelstva na trvalém a ekologickém základě ve smyslu Protokolu č. 9, a proto jej žalobkyně napadla žalobou na zrušení ⁽²⁾. Je třeba tedy konstatovat, že v současné době neexistuje žádný ochranný režim práva Společenství odpovídající nadále závazným cílům Protokolu na úrovni primárního práva a Komise je v prodlení a splní svou povinnost ke konání tím, že neprodleně předloží návrh na přechodný režim až do přijetí nové směrnice o silničních nákladech.

Žalobkyně dále uplatňuje, že konečné zamítnutí Komise ze dne 22. června 2004 je třeba ve smyslu této povinnosti ke konání prohlásit za neplatné.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2327/2003 ze dne 22. prosince 2003, kterým se v rámci udržitelné dopravní politiky zřizuje pro rok 2004 přechodný bodový systém, použitelný pro těžká nákladní vozidla projíždějící Rakouskem (Úř. věst. L 345, s. 30).

⁽²⁾ Věc C-161/04, Rakouská republika v. Rada a Parlament (Úř. věst. 2004, C 106, s. 49).

**Žaloba podaná dne 13. září 2004 Lucem Verheydenem
proti Komisi Evropských společenství****(Věc T-368/04)**

(2004/C 300/87)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 13. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Lucem Verheydenem, s bydlištěm v Angera (Itálie), zastoupeným Ericem Boigelotem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí nadřízeného žalobce ze dne 4. února 2004, 24. února 2004 a 27. února 2004;

— zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování obsahující odpověď na stížnost (R/159/04) ze dne 1. června 2004, doručené dne 14. června 2004;

- zrušil každé rozhodnutí, které bude přijato v průběhu řízení;
- uložil žalované platbu náhrady za 30 dnů nevyčerpané a nezaplacené roční dovolené podle čl. 4 pododstavce 2 přílohy V služebního řádu s navýšením o úrok 5,25 % od data podání této žaloby;
- přiznal náhradu škody a úroky za nemateriální újmu a za zásah do kariéry, ohodnocené ex aequo et bono na 12 500 eur s výhradou zvýšení nebo snížení v průběhu řízení;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce brojí proti rozhodnutí o nevyhotovení zprávy o dnech jeho dovolené za rok 2004. Na podporu své žaloby se žalobce dovolává porušení článků 25 a 57 služebního řádu, porušení článku 4 přílohy V služebního řádu určující způsoby udělování dovolené, jakož i zneuznání zásady řádné správy, zásady rovného zacházení, dodržování legitimního očekávání a zjevně nesprávného posouzení.

Žaloba podaná dne 15. září 2004 Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.) proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-372/04)

(2004/C 300/88)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 15. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.), se sídlem v Paříži, zastoupeným Olivierem Schmittem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise Evropských společenství č. K(2004)1361 konečné ze dne 20. dubna 2004, týkající se podpory poskytnuté Francií ve prospěch Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.), v rozsahu, v němž čl. 1 první věta rozhodnutí kvalifikuje podporu ve prospěch C.E.L.F. pro účely zpracování malých objednávek francouz-

ských knih poskytnutou Francií mezi rokem 1980 a rokem 2001 jako státní podporu podle čl. 87 odst. 1 ES;

- uložil Komisi Evropských společenství částku 5.000,00 eur jako náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Činnost žalobce spočívá v přímém zpracovávání objednávek knih, brožur a jakýchkoli informačních podkladů ze zahraničí a, ve větším rozsahu, provádění všech operací za účelem rozvoje podpory francouzské kultury ve světě. Žalobce uvádí, že v rámci této činnosti obecného zájmu využíval různých dotací od francouzského státu. Dotčená dotace v předmětné věci je dotací na provoz udělenou žalobci za účelem kompenzace dodatečných nákladů při zpracování malých objednávek zahraničních knihoven.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává zaprvé nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zadruhé se žalobce dovolává porušení čl. 86 odst. 2 a čl. 87 odst. 1 ES.

Žalobce tvrdí, že mu byl jako podniku vykonávajícímu službu obecného hospodářského zájmu svěřen výkon jasně definovaných povinností veřejné služby. Částky vyplacené státem jsou tedy vyjmuty z kategorie státních podpor uvedených v čl. 87 odst. 1 ES.

Žaloba podaná dne 17. září 2004 Grandits GmbH a pěti dalšími proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-375/04)

(2004/C 300/89)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 17. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství společnostmi Grandits GmbH, Kirschlag (Rakousko), Scheucher-Fleisch GmbH, Ungerndorf (Rakousko), Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Flattach, (Rakousko), Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Glanegg (Rakousko), Wech-Geflügel GmbH, St. Andrä (Rakousko) a Johannem Zsifkovicsem, Vídeň (Rakousko), zastoupenými J. Hoferem a T. Humerem, advokáty.

Žalobci navrhuji, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 30.06.2004 (K(2004) 2037 fin), které se týká státní podpory NN 34A 2000/Rakousko „Programy kvality a bioznačka AMA a značka kvality AMA“;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci předně vytýkají porušení procesních předpisů. Komise nakládala s opatřeními, která jsou předmětem napadeného rozhodnutí, jako s oznámenými podporami, přestože k oznámení ze strany Rakouska vůbec nedošlo. Komise porušila čl. 4 odst. 4 nařízení 659/1999, neboť nedisponuje uvážením, a měla tedy zahájit formální vyšetřovací řízení. Komise porušila povinnost k odůvodnění, protože nepřezkoumala pečlivě a nestranně všechna právní a věcná hlediska, se kterými ji stěžovatelé obeznámily. Doba řízení 52 měsíců není v rámci předběžného přezkoumání přiměřená a představuje porušení obecné zásady přiměřené doby řízení.

Žalobci vytýkají dále porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES. Komise měla na základě nedostatečných přezkoumání a zjištění skutkového stavu za to, že jsou splněny předpoklady pro zvláštní skutkovou podstatu podle čl. 87 odst. 3 písm. c) ES.

Žalobci konečně vytýkají porušení zákazu provedení opatření podle čl. 88 odst. 3 třetí věta ES a zákaz uskutečnění podle článku 3 nařízení č. 659/99. Pro neoznámené podpory existuje zákaz jejich provedení a uskutečnění. Zpětné zhojení konečným rozhodnutím není přípustné.

**Žaloba podaná dne 22. září 2004 Ioannisem Terezakisem
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-380/04)

(2004/C 300/90)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla dne 22. září 2004 předložena žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Ioannisem Terezakisem, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupeným L. Defalquem, právníkem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ve formě dopisu ze dne 12. července 2004 obdrženého žalobcem dne 16. července 2004, jímž byl žalobci odepřen přístup k hlavní smlouvě, subdodavatelským smlouvám, stavebním nákladům, fakturám a konečné zprávě týkající se stavby letiště Spata;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Vzhledem k odmítnutí Komise umožnit žalobci přístup k hlavní smlouvě, se žalobce na prvním místě dovolává zjevně nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného skutkového zjištění, když Komise nevyjasnila, zda je autor dokumentu, Athénské mezinárodní letiště, třetí stranou jinou než členský stát nebo orgánem Řeckého státu, a následně zda by měl být použit čl. 4 odst. 4 nařízení 1049/2001⁽¹⁾ nebo čl. 4 odst. 5 téhož nařízení. Žalobce rovněž uplatňuje, že Komise nepředložila žádný důkaz o posouzení poskytnutí přístupu bez jednání se třetí stranou. Dále se domnívá, že volbou širšího výkladu pojmu ochrany obchodních zájmů Komise porušila zásadu nejširšího možného přístupu k dokumentům stanovenou v čl. 1 písm. a) nařízení 1049/2001.

Ve spojení s tímtož dokumentem žalobce rovněž tvrdí, že Komise tím, že správně neposoudila odůvodnění odmítnutí souhlasu se zpřístupněním předložené třetí stranou a nesdělila žalobci podrobnosti tohoto posouzení, porušila čl. 4 odst. 4 nařízení 1049/2001 a čl. 5 odst. 3 a 4 rozhodnutí 2004/937⁽²⁾. Žalobce také tvrdí, že Komise porušila čl. 4 odst. 6 nařízení 1049/2001 tím, že nevzala v úvahu možnost částečného zpřístupnění a nakonec porušila svoji povinnost své rozhodnutí řádně odůvodnit.

Napadeným rozhodnutím Komise na základě toho, že jsou přezkoumávány v rámci auditu z pověření Generálního ředitelství pro regionální politiku, který ještě neskončil, rovněž odepřela přístup k fakturám a konečné zprávě o dokončení letiště. Vzhledem k této části rozhodnutí Komise žalobce uplatňuje, že Komise nesprávně vyložila čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001 a dopustila se zjevně nesprávného skutkového zjištění tím, že usoudila, že daný audit spadá do působnosti uvedeného ustanovení. Dále se žalobce dovolává porušení zásady nejširšího možného přístupu, jakož i porušení ustanovení přílohy V rozhodnutí Komise o poskytnutí podpory z Fondu soudržnosti, které stanoví, že dotčené členské státy zajistí otevřený a snadný přístup k příslušným informacím požadovaným veřejností. Rovněž uplatňuje, že Komise nevzala v úvahu možnost částečného zpřístupnění.

Pokud jde o odmítnutí Komise poskytnout přístup ke stavebním nákladům, žalobce uplatňuje, že Komise se nesprávně domnívala, že tato žádost nebyla žádostí o přístup k dokumentům a tím porušila články 7 a 8 nařízení 1049/2001.

Konečně, žalobce se dovolává zjevného nedostatku dobré víry a porušení Komisí zásady dobré správy, neboť Komise v napadeném rozhodnutí neuvedla, kdy očekává, že bude mít subdodavatelské smlouvy k dispozici.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43–48.

⁽²⁾ Úř. věst. L 345, 29.12.2001, s. 94–98.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní a obrazová národní ochranná známka „CLEN“

Rozhodnutí námitko-
vého oddělení: Zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího
senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní
důvody: Nesprávné použití čl. 8 odst. 1
písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství – Úřední věstník L 11, 14.1.1994, s. 1–36.

Žaloba podaná dne 22. září 2004 RB Square Holdings Spain S.L. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu

(Věc T-384/04)

(2004/C 300/91)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. září 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu RB Square Holdings Spain S.L., se sídlem v Barceloně (Španělsko), zastoupenou Katia Manhaeve, advokátkou, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Unelko N.V. byla rovněž účastníkem řízení před čtvrtým odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí R 652/2002-4 čtvrtého odvolacího senátu Úřadu;

— uložil Úřadu náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství Unelko N.V.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „clean x“ – přihláška č. 222 471 podaná pro výrobky zařazené do třídy 3 (bělicí přípravky atd.)

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Žaloba podaná dne 23. září 2004 Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-389/04)

(2004/C 300/92)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 23. září 2004 žaloba podaná Spolkovou republikou Německo, zastoupenou C.-D. Quassowskim ve spolupráci s G. Quardtovou, advokátkou, proti Komisi Evropských společenství.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— prohlásil rozhodnutí Komise K (2004) 2641 ze dne 14. července 2004 o restrukturalizační podpoře pro společnost MobilCom v té části za neplatné, ve které Komise ukládá Německu zajistit, aby společnost MabilCom stejně jako všechny její koncernové společnosti uzavřela na dobu sedmi měsíců své on-line obchody pro přímý on-line prodej smluv o mobilním spojení společnosti MobilCom, aby po dobu uzavření těchto on-line obchodů byl zastaven prodej smluv o mobilním spojení přes internetovou stránku obchodů MobilCom a aby společnost MobilCom a její koncernové společnosti nečinily žádná jiná opatření, jimiž by byly obejity stanovené podmínky, a aby zákazník nebyl veden prostřednictvím automatického odkazu na dotyčných internetových stránkách dále na jiného prodejního partnera;

— uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně k odůvodnění své žaloby uplatňuje, že čl. 88 odst. 2 nedovoluje Komisi uložit dotyčnému členskému státu jiná opatření k omezení nebo odstranění účinků podpory narušujících hospodářskou soutěž než její navrácení. Opatření předvídaná v článku 2 napadeného rozhodnutí se nepokládají ani za upravení podpory ani za podmínku, která by spadala pod čl. 7 odst. 4 nařízení č. 659/1999. Ve svém důsledku tedy Komise překročila své pravomoci a porušila článek 10 SES, který stanoví povinnost loajální spolupráce členských států a orgánů Společenství, zvláště když Německo výslovně prohlásilo, že není s to přislíbit dodržení těchto podmínek.

Žalobkyně dále poukazuje na závažnou chybu ve volném uvážení Komise při zkoumání slučitelnosti podpory se společným trhem.

Žaloba podaná dne 28. září 2004 Carlou Piccinni-Leopardi, Carlosem Martínezem Mongayem a Georgiose Katalagarianakisem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-390/04)

(2004/C 300/93)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 28. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Carlou Piccinni-Leopardi a Carlosem Martínezem Mongayem, s bydlištěm v Bruselu, a Georgiose Katalagarianakisem, s bydlištěm v Overijse (Belgie), zastoupenými Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etiennem Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobci navrhuji, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise, kterým se přidělují body za zásluhy a přednostní body tvořící bodovou výbavu žalobců, jakož i rozhodnutí, že nebudou povýšeni do platové třídy A 4;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci v tomto řízení napadají rozhodnutí žalované o tom, že jim nebudou přiděleny body za zásluhy a zvláštní přednostní body za období pro účely služebního povyšování 2003, aby

bylo zohledněno jejich zařazení při přijímání do služby, a rozhodnutí o tom, že nebudou povýšeni v témže období do platové třídy A 4.

Na podporu svých tvrzení uvádějí, že:

- došlo k porušení článků 43 a 45 služebního řádu spočívající v tom, že ačkoli hodnotící zprávy byly vyhotovovány již dříve, žalobcům se přesto dostalo paušálního ohodnocení jejich zásluh z minulosti. Žalobci v této souvislosti zdůrazňují, že jsou toho názoru, že přidělení přechodného přednostního bodu za počet odsloužených let porušuje zásadu, podle které je povýšení přiznáno na základě porovnání zásluh úředníků.
- došlo k porušení principu rovného zacházení a zákazu diskriminace, jakož i čl. 5 odst. 3 služebního řádu a zásady čekatelství na kariérní postup. Žalobci mají v tomto ohledu za to, že úředníci, kteří nebyli již dlouhou dobu povýšeni, protože jejich zásluhy nebyly považovány za dostatečné, získali a získají za rok 2004 zvláštní přednostní body.

Naproti tomu je se žalobci, jejichž zásluhy nemohly být řádně ohodnoceny od počátku jejich kariéry, zacházeno stejně jako s úředníky, kteří nemohli být zařazeni do vyšší platové třídy při svém přijímání do služby.

- k porušení článku 233 Smlouvy o ES. Upřesňují v této souvislosti, že jsou toho názoru, že v daném případě vyvstává otázka, zda poté, co bylo uznáno, že Obecná prováděcí ustanovení o kritériích pro služební zařazení jsou v rozporu s právem a Komise se zavázala přezkoumat služební zařazení početných úředníků přijatých do služby na základě těchto Obecných ustanovení, může být rozhodnutí o zařazení žalobců do vyšší platové třídy omezeno do té míry, že je vyloučen jeho užitečný účinek.

Žaloba podaná dne 5. října 2004 Guidem Strackem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-394/04)

(2004/C 300/94)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 5. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství panem Guidem Strackem, Wasserliesch (Německo), zastoupeným advokátem J. Mosarem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí o přidělení bodů a na základě něho vydané rozhodnutí o nepovýšení, vydaných v rámci řízení o povýšení za rok 2003 dle článku 45 Služebního řádu úředníků Evropských společenství;
- uložil žalované nahradit všechny soudní a jiné náklady.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní návrh směřuje proti způsobu provedení řízení o povýšení za rok 2003, proti neudělení prioritních bodů žalobci, jakož i proti rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování nepovýšit žalobce v rámci řízení o povýšení za rok 2003 do nejbližší vyšší platové třídy A5.

Žalobce vytýká porušení následujících ustanovení a obecných právních zásad:

- článku 26 Služebního řádu
- článku 25 Služebního řádu
- článku 24, věty 4 a 5 Služebního řádu
- článku 110 ve spojení s článkem 45 Služebního řádu
- článku 43 Služebního řádu
- čl. 45 odst. 1 Služebního řádu a zásady rovnosti
- zaopatřovací povinnosti veřejné správy vůči svým úředníkům
- prováděcích ustanovení k článku 45 Služebního řádu
- článku 41 Charty základních práv, práva na spravedlivé správní řízení, zásady zaopatření a povinnosti zajistit právo být slyšen
- povinnosti odůvodnit rozhodnutí jakož i zákazu libovůle
- povinnosti ochrany legitimní důvěry a pravidla patere legem quam ipse fecisti

Žaloba podaná dne 5. října 2004 Air One S.p.A. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-395/04)

(2004/C 300/95)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 5. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských

společenství Air One S.p.A. zastoupenou Gianlucou Belottim a Matteem Padellarem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- určil, že Komise tím, že nezaujala postoj, ačkoliv o to byla formálně požádána, ke stížnosti předložené dne 22. prosince 2003 společností Air One týkající se protiprávních státních podpor poskytnutých leteckému dopravci Ryanair italskými orgány, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze Smlouvy o ES;
- uložil Komisi zaujmout bez dalších průtahů postoj ke stížnosti předložené žalobkyní tím, že přijme formální opatření v tomto ohledu, jakož i k žádostem o předběžná opatření;
- v každém případě uložil žalované náhradu nákladů řízení, i když nebude namístě vydat rozhodnutí z důvodu, že Komise přijme opatření před tím, než bude v projednávané věci vydán rozsudek.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby pro nečinnost žalobkyně uplatňuje, že dopisem ze dne 22. prosince 2003 předala Komisi Evropských společenství stížnost týkající se protiprávních podpor, ze kterých má prospěch irský letecký dopravce Ryanair u různých italských letišť tím, že se na něj vztahují neobyčejně soutěžní letištní tarify a ceny za služby, které mu jsou poskytovány na italských letištích a že někdy je vyňat ze všech poplatků.

Jelikož nedošlo k prověření věci ze strany Komise, Air One formálně vyzvala Komisi k zaujetí postoje ke stížnosti podle článku 232 ES. Po bezvýsledném uplynutí čtyř měsíců se Air One rozhodla předložit věc Soudu prvního stupně EU.

Žalobkyně v tomto ohledu zdůrazňuje, že jelikož nedošlo ve lhůtě devíti měsíců k prověření věci a aniž by Komise – s ohledem na stížnost týkající se skutečností, které ve velkém rozsahu a v analogických případech byly Komisí považovány za státní podpory – rozhodla jednat proti italským orgánům ve věci údajných protiprávních podpor, které jsou velice pravděpodobně neslučitelné se společným trhem, o této věci může rozhodnout pouze Soud.

Mimoto je podle žalobkyně zapotřebí uvést, že sporné podpory byly přiznány podniku působícímu v leteckém odvětví, které je v dnešní době předmětem zvláštní pozornosti ze strany Komise, zejména co se týče státních podpor.

Žaloba podaná dne 4. října 2004 André Bonnetem proti Soudnímu dvoru Evropských společenství**(Věc T-406/04)**

(2004/C 300/96)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 4. října 2004 žaloba podaná proti Soudnímu dvoru Evropských společenství André Bonnetem, s bydlištěm v Saint Pierre de Vassols (Francie), zastoupeným Hervé de Lépinauem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí ze dne 11. února 2004, 4. března 2004 a 2. července 2004, jakož i rozhodnutí o jmenování jiné osoby na místo, které mělo být obsazeno žalobcem
- rozhodl, že výběrové řízení ze dne 4. února 2004 musí nabýt plné účinnosti počínaje dnem 1. března 2004;
- uložil Soudnímu dvoru Evropských společenství zaplatit žalobci částku 100 000 EUR z titulu jeho morální újmy, jakož i částku 5 000 EUR měsíčně počínaje dnem 1. března až do doby, kdy se žalobce skutečně ujme funkce;
- podpůrně, za předpokladu, že by rozhodnutí Soudu prvního stupně Evropských společenství nečinilo ujednání se funkcí žalobcem nevyhnutelným, uložil Soudnímu dvoru Evropských společenství zaplatit žalobci úhrnnou částku 260 000 EUR s úroky počínaje dnem předložení této žaloby.
- v každém případě uložil Soudnímu dvoru Evropských společenství náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody, kterých se žalobce dovolává, jsou totožné s těmi, kterých se tentýž žalobce dovolává ve věci T-132/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 168, 26.6.2004, s. 7.

Žaloba podaná dne 1. října 2004 Benedictou Miguelez Herreras proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-407/04)**

(2004/C 300/97)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 1. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Benedictou Miguelez Herreras, s bydlištěm v Bruselu, zastoupenou Marcem van der Woudem a Valérií Landes, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí generálního ředitele právní služby udělit jí pouze jediný prioritní bod generálního ředitelství za hodnotící období 2003, potvrzené a konečné na základě rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování (AIPN), kterým se stížnost zamítá;
- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování udělit jí celkem 23 bodů za hodnotící období 2003, seznam zásluh úředníků v platové třídě C2 za hodnotící období 2003, seznam úředníků povýšených do platové třídy C1 za hodnotící období 2003 a v každém případě rozhodnutí o nezapsání jejího jména na výše uvedené seznamy;
- zrušil v případě potřeby rozhodnutí, kterým se stížnost zamítá;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty uvedené v této věci jsou stejné jako žalobní důvody a argumenty uvedené ve věci T-311/04, José Luis Buendía Sierra v. Komise.

Žaloba podaná dne 4. října 2004 Anke Kröppelin proti Radě Evropské unie**(Věc T-408/04)**

(2004/C 300/98)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 4. října 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské unie Anke Kröppelin, bydlištěm v Bruselu, zastoupenou Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etienne Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Rady, kterým se žalobkyni zamítá nárok na příspěvek za práci v zahraničí a odvozená práva, od jejího nástupu do služebního poměru dne 1. listopadu 2003;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Před nástupem do služebního poměru v Radě žalobkyně pracovala u Chancellerie de Land Mecklenburg-Vorpommern v Bruselu. Touto žalobou žalobkyně napadá rozhodnutí, kterým se zamítá její nárok na příspěvek za práci v zahraničí.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává porušení čl. 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII Služebního řádu v rozsahu, v němž Rada neshledala, že se žalobkyně nacházela v okolnostech vyplývajících z práce konané pro jiný stát. Žalobkyně se mimoto dovolává zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace.

Žaloba podaná dne 4. října 2004 Benitem Latinem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-409/04)

(2004/C 300/99)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 4. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Benitem Latinem, s bydlištěm v Lauzun (Francie), zastoupeným Juanem Ramónem Iturriagoitiem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil lékařskou zprávu ze dne 6. května 2002, oznámenou žalobci dne 11. listopadu 2003 a převzatou žalobcem dne 15. listopadu 2003,
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 11. listopadu 2003, obdržené dne 15. listopadu 2003 týkající se uznání žalobcovy 5 % trvalé částečné invalidity a uložení povinnosti uhradit určité náklady a odměny členů lékařské komise,
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů a odměn lékařské komise,
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, bývalý úředník Komise, který pracoval v budově Berlaymont v Bruselu od roku 1969 do roku 1991, žádal v roce 1994 uznání profesního původu nemoci dýchacích cest spojené s vystavováním se azbestu, kterou podle svého tvrzení utrpěl. První rozhodnutí Komise, v němž v odpověď na tuto žádost uznala profesní původ jeho nemoci a vyměřila mu 5 % míru invalidity, bylo zrušeno Soudem v rámci věci T-300/97 ⁽¹⁾, zahájené žalobcem.

Následně po výše uvedeném rozsudku předložila Komise věc znovu lékařské komisi a po přijetí nové lékařské zprávy touto komisí ze dne 6. května 2002 přijala napadené rozhodnutí.

Na podporu své žaloby žalobce nejdříve uplatňuje, že většinově přijatá zpráva lékařské komise porušila článek 73 služebního řádu tím, že nevzala v úvahu minoritní vótum. Navíc tato zpráva neodpovídá podmínkám stanoveným judikaturou Soudu a obsahuje protichůdná a nesrozumitelná hodnocení.

Žalobce se dovolává rovněž porušení článků 3, 17 a 20 předpisu týkajícího se pojištění rizik úrazů a nemocí úředníků, třetího odstavce přílohy stejného předpisu a článků 381–383 a 387 a násl. oficiálního belgického sazebníku invalidity. Uplatňuje též nedostatek objektivit lékařské komise, jakož i domnělou podjatost dvou jejích členů. Podle žalobce musí být nová lékařská komise sestavena za respektování práv na obhajobu.

⁽¹⁾ Oznámeno v Úř. věst. 1998, C 41, s. 23.

Žaloba podaná dne 6. října 2004 Jean-Paulem Keppennem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-411/04)

(2004/C 300/100)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 6. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Jean-Paulem Keppennem, s bydlištěm v Etterbeek (Belgie), zastoupeným Paul-Emmanuelem Ghislainem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise nezvýšit počet prioritních bodů GŘ udělených za hodnotící období 2003 a nepovýšit žalobce do třídy A5 na základě hodnotícího období pro povýšení 2003, jakož i rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování (OOJ) týkajících se odpovědi na stížnosti žalobce (R/673/03 a R/716/03);
- uložil Komisi, aby žalobci uhradila částku 3 000 euro z titulu náhrady utrpěné morální újmy;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je podána v návaznosti na žalobu podanou ve věci T-272/04, již byla napadena rozhodnutí implicitně zamítající stížnosti vznesené stejným žalobcem. OOJ nakonec přijal rozhodnutí, jež je výslovně zamítá, a zrušení těchto rozhodnutí je právě v této věci požadováno.

K podpoře svých tvrzení žalobce v podstatě uplatňuje, že dotčená rozhodnutí představují skrytou sankci z důvodu jeho dočasného přidělení v zájmu služby k Soudnímu dvoru a že nebylo náležitě přihlédnuto k zásluhám žalobce.

Žalobní důvody, jichž se dovolává ve své žalobě, jsou založeny na porušení pravidel upravujících hodnocení a povyšování úředníků, zásadě nediskriminace a proporcionality, jakož i na údajné existenci zneužití pravomoci v této věci.

Žaloba podaná dne 6. října 2004 Vittorií Tebaldi a dalšími proti Komisi Evropských společností

(Věc T-415/04)

(2004/C 300/101)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 6. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností Vittorií Tebaldi, s bydlištěm v Tervuren (Belgie), Vicentem Tejero Gazou, s bydlištěm v Sterrebeek (Belgie), Victorem González Martínezem, s bydlištěm v Bruselu a Alesandrem Giovannettim, s bydlištěm v Ernster (Lucembursko), zastoupenými Gillessem Bounéouem a Frédéricem Frabettim, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobci navrhují, aby Soud:

- zrušil seznam úředníků povýšených za období 2003 v tom, že tento seznam neuvádí jména žalobců, jakož i přípravné akty k tomuto rozhodnutí;
- podpůrně,
- zrušil přidělení bodů pro povýšení za období 2003, zejména v návaznosti na doporučení výboru pro povýšení;
- rozhodl o výdajích, nákladech řízení a odměnách a uložil Komisi Evropských společností jejich uhrazení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci v této věci napadají odmítnutí orgánu oprávněného ke jmenování povýšit je do vyšší platové třídy za období pro povýšení 2003.

Na podporu svých požadavků uplatňují porušení:

- článku 45 Služebního řádu a jeho Obecných prováděcích ustanovení;
- administrativní příručky „hodnocení a povyšování úředníků“;
- zásady zákazu diskriminace a zákazu svévolného postupu, jakož i povinnosti odůvodnění aktů;
- zásady ochrany legitimního očekávání a
- povinnosti péče.

Žaloba podaná dne 15. října 2004 Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia proti Komisi Evropských společností

(Věc T-417/04)

(2004/C 300/102)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 15. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, zastoupeným Enzem Bevilacquem a Faustem Cappelim.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil vysvětlivku uvedenou u položky 103 přílohy I nařízení Komise (ES) č. 1429/2004 týkající se časového omezení použití označení „Tocai friulano“ do 31. března 2007;
- uložil Komisi náhradu všech nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Nařízení Komise č. 1429/2004⁽¹⁾ mění nařízení Komise č. 753/2002 zejména tím, že, jak vyplývá z jeho článku 1 odst. 5, nahrazuje přílohu II měněného nařízení č. 753/2002 novou přílohou (příloha I), která zachovává pro vína z odrůdy révy „Tocai friulano“ (položka 103 v nové příloze I), na základě připojené vysvětlivky, pro použití tohoto označení časové omezení do 31. března 2007, které již existovalo v dřívější příloze II nařízení č. 753/2002. Tato žaloba požaduje zrušení vysvětlivky týkající se použití označení „Tocai friulano“.

Na podporu svých tvrzení žalobce uplatňuje:

- že podle čl. 59 odst. 1 Vídeňské úmluvy o smluvním právu v návaznosti na nabytí účinnosti smlouvy o přistoupení Maďarska a dalších členských států dne 1. května 2004 pozbyla platnosti všechna ustanovení obsažená v dřívějších smlouvách uzavřených mezi Maďarskem a Evropským společenstvím, pokud nebyla výslovně převzata do smlouvy o přistoupení.
- že Komise neměla pravomoc zrušit práva v rámci použití článku 19 nařízení č. 753/2002, jelikož má-li Komise podle článku 53 základního nařízení č. 1493/1999 pravomoc stanovit, ve kterém státě může být konkrétní odrůda révy pěstována, nemá naopak pravomoc zrušit pěstování odrůdy révy pěstované v členském státě již dlouho s ohledem na to, že takové rozhodnutí jsou oprávněny přijmout pouze členské státy.
- porušení zákazu diskriminace stanoveného v čl. 34 odst. 2 druhém pododstavci ES. Tento zákaz, jež nemohl být použit vůči Maďarsku před jeho přistoupením, se naopak stal plně použitelným poté, co se posledně uvedené stalo členským státem.
- konečně žalobce uplatňuje, že došlo k porušení zásady proporcionality a k porušení vlastnického práva.

kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 pro popis, označení, obchodní úpravu a ochranu některých vinařských produktů (Úř. věst. L 263 ze dne 10.8.2004, s. 11).

Žaloba podaná dne 15. října 2004 Confcooperative a dalšími proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-418/04)

(2004/C 300/103)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 15. října 2004 žaloba směřující proti Komisi Evropských společenství podaná Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione FVG Federagricole, Consorzio Friulvini S.C.a.r.l., Cantina Sociale di Ramoscello, S. Vito S.C.a.r.l., Cantina Produttori Cormons S.C.a.r.l. a Luigi Soini, zastoupenými Faustem Capellim.

Žalobci navrhují, aby Soud:

- zrušil vysvětlující poznámku připojenou k položce č. 103 přílohy I nařízení Komise č. 1429/2004, která se týká časového omezení používání označení „Tocai friulano“ do 31. března 2007,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty uvedenými ve věci T-417/04 Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia v. Komise. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněna v Úředním věstníku.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1429/2004 ze dne 9. srpna 2004, kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 753/2002 ze dne 29. dubna 2002,

**Žaloba podaná dne 10. října 2004 Kennethem Blacklerem
proti Evropskému parlamentu****(Věc T-420/04)**

(2004/C 300/104)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 10. října 2004 žaloba podaná proti Evropskému parlamentu Kennethem Blacklerem, s bydlištěm v Ispra (Itálie), zastoupeným Patrickem Goergenem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí přijaté generálním tajemníkem Evropského parlamentu ze dne 11. července 2004 potvrzující rozhodnutí zkušební komise výběrového řízení PE/98/A na vytvoření seznamu způsobilých inženýrů – telekomunikačních odborníků, sloužícího jako rezervní listina pro nábor hlavních správců (A 5/A 4), kterým žalobce nebyl připuštěn k vykonání ústních zkoušek uvedeného výběrového řízení;
- zrušil veškeré úkony a pozdější akty dotčeného výběrového řízení;
- podpůrně, v případě že Soud nevyhoví návrhu na zrušení výběrového řízení, aby uložil Parlamentu zaplatit žalobci 100.000 EUR z titulu náhrady škody a nemajetkové újmy;
- uložil Evropskému Parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce v projednávané věci napadá odmítnutí zkušební komise obecného výběrového řízení PE/98/A připustit jej k ústním zkouškám, neboť hodnocení jeho přihlášky ho umístilo na 38. místo v pořadí a pouze 15 nejlépe klasifikovaných bylo připuštěno k vykonání ústních zkoušek. Toto výběrové řízení směřovalo k sestavení rezervní listiny pro nábor hlavních správců v oblasti telekomunikační expertizy.

Na podporu svých tvrzení uplatňuje žalobce:

- porušení oznámení o vyhlášení výběrového řízení tím, že napadené rozhodnutí považovalo za kritérium posouzení pro připsání známky k diplomům předloženým kandidátem délku vykonaného studia nezohledňující určité dokumenty předložené žalobcem při podání jeho přihlášky a také opomenulo oznámkovat doklady podle kritérií vyžadovaných v oznámení o vyhlášení výběrového řízení.
- existenci zjevně nesprávného posouzení v projednávaném případě, jelikož došlo k nesprávnému výpočtu, pokud jde o délku profesní zkušenosti žalobce a jelikož bylo odmítnuto zohlednit pro ověření, zda žalobce splňuje alespoň osm ze 13 oblastí kompetence uvedených v oznámení o vyhlášení výběrového řízení, jak jeho publikace, tak práce, které vykonával v průběhu své kariéry.

Výmaz věci T- 251/99 ⁽¹⁾

(2004/C 300/105)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Usnesením ze dne 5. října 2004 rozhodl předseda druhého rozšířeného senátu Soudu prvního stupně Evropských společností o výmazu věci T- 251/99, Texaco Nederland B.V. a další proti Komisi Evropských společností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 20, 22.01.2000.

Výmaz věci T- 305/99 ⁽¹⁾

(2004/C 300/106)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Usnesením ze dne 5. října 2004 rozhodl předseda druhého rozšířeného senátu Soudu prvního stupně Evropských společností o výmazu věci T-305/99, OK Nederland B. V., podporovaná Nizozemským královstvím, proti Komisi Evropských společností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 4.3.2000.

Výmaz věci T-313/99 ⁽¹⁾

(2004/C 300/107)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Usnesením ze dne 5. října 2004 rozhodl předseda rozšířeného druhého senátu Soudu prvního stupně Evropských společností o výmazu věci T- 313/99, Veka B. V. proti Komisi Evropských společností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 4.3.2000.

III

(Oznámení)

(2004/C 300/108)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 284, 20.11.2004

Dřívější publikace

Úř. věst. C 273, 6.11.2004

Úř. věst. C 262, 23.10.2004

Úř. věst. C 251, 9.10.2004

Úř. věst. C 239, 25.9.2004

Úř. věst. C 228, 11.9.2004

Úř. věst. C 217, 28.8.2004

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>

OPRAVA

Oprava sdělení v Úředním věstníku ve věci C-310/01

(Úřední věstník Evropské unie C 55 ze dne 8. března 2003)

(2004/C 300/109)

Ve sdělení v Úř. věst. ve věci C-310/01 Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) a Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI) musí být text nahrazen následujícím textem:

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 14. listopadu 2002

ve věci C-310/01 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato): Commune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) a Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI) ⁽¹⁾

(Čl. 104 odst. 3 jednacího řádu — Otázka, na kterou lze odpověď jasně vyvodit z judikatury — Směrnice 92/50/EHS — Veřejné zakázky, jejichž předmětem jsou zároveň výroby a služby — Hodnota výrobků, která převyšuje hodnotu služeb — Použití směrnice 93/36/EHS)

(2003/C 55/50)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-310/01, jejímž předmětem je žádost Consiglio di Stato (Itálie) zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES směřující k získání, ve sporech probíhajících před tímto soudem mezi Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) a Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI), rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu čl. 1 písm. b), článků 2 a 6 směrnice Rady (EHS) č. 92/50 ze dne 18. června 1992, o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209 s. 1), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, D. A. O. Edward a S. von Bahr, soudci, generální advokát: M.S. Alber, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 11. listopadu 2002 usnesení, jehož výrok je následující:

Článek 2 směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, musí být vykládán v tom smyslu, že uvedená směrnice se nepoužije na veřejnou zakázku, jejímž předmětem jsou zároveň výroby, ve smyslu směrnice Rady 93/36/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na dodávky, a služby ve smyslu směrnice 92/50, pokud je hodnota výrobků zahrnutých v zakázce vyšší než hodnota poskytovaných služeb.

Směrnice 93/36 se použije na takovou zakázku, pokud zadavatel nevykonává obdobnou kontrolu dodavatele, jako je kontrola, kterou vykonává nad svými službami a pokud uvedený dodavatel uskutečňuje hlavní část své činnosti se zadavatelem nebo zadavateli, kteří ho kontrolují.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, 13.10.2001.